

การศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนิสิต
มหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กลุ่มงานวิจัยสถาบันและสารสนเทศ กองแผนงาน สำนักงานอธิการบดี
มหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๖๐

คำปรารภ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้มีการจัดการบริหารด้านการบริการการจัดการศึกษา การเรียนการสอนอย่างหลากหลาย และครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ ซึ่งให้ความสำคัญทางด้านคุณภาพการศึกษา โดยมอบให้กองแผนงาน สำนักงานอธิการบดี ดำเนินการจัดทำงานวิจัยสถาบันที่เกี่ยวข้องกับพันธกิจของมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้แก่ ๑. ผลิตภัณฑ์ ๒. วิจัยและพัฒนา ๓. ส่งเสริมพระพุทธศาสนาและบริการวิชาการแก่สังคม ๔. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และให้ทุกส่วนงานนำผลการประเมินข้อเสนอแนะไปใช้ปรับปรุงพัฒนาคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผลการประเมิน จะเป็นข้อมูลพื้นฐานในการนำไปพัฒนาความเป็นเลิศทางวิชาการด้านพระพุทธศาสนาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย นอกจากนี้ยังนำไปสู่การพิจารณาเป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนานโยบายด้านการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากนิสิตเป็นตัวกำหนดให้มหาวิทยาลัยได้พัฒนาก้าวหน้าอย่างมีทิศทาง และดำเนินงานด้านการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กองแผนงาน สำนักงานอธิการบดี หวังเป็นอย่างยิ่งว่า ข้อมูลผลการประเมินจะเป็นแนวทางในการนำไปพัฒนาด้านต่างๆ และเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาด้านคุณภาพการศึกษาอย่างมีทิศทาง และดำเนินงานได้สอดคล้องกับพันธกิจของมหาวิทยาลัย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการศึกษา และพัฒนาองค์ความรู้ บูรณาการกับศาสตร์สมัยใหม่ ให้นำไปสู่การพัฒนาจิตใจและสังคมอย่างยั่งยืน

รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา

คำปรารภ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ดำเนินงานพัฒนาทางด้านการศึกษา และการบริการด้านต่างๆ มาโดยตลอด มหาวิทยาลัยได้เห็นความสำคัญของคุณภาพการศึกษา จึงได้ดำเนินการประเมินความพึงพอใจเกี่ยวกับการศึกษาในมหาวิทยาลัยที่สอดคล้องกับพันธกิจของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เพื่อวางแผนทางในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยเก็บข้อมูลจากจำนวนนิสิตทั้งหมด ในส่วนกลาง การดำเนินการประเมินจะช่วยให้มีข้อมูลพื้นฐาน ในการพัฒนานโยบายและแผนปฏิบัติการ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

ผลการประเมินในครั้งนี้ จะเป็นตัวบ่งชี้ให้เห็นผลสัมฤทธิ์ในด้านคุณภาพการศึกษา และประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน การบริการด้านต่างๆ รวมถึงการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ให้สอดคล้องกับพันธกิจได้แก่ ๑. ผลิตบัณฑิต ๒. วิจัยและพัฒนา ๓. ส่งเสริมพระพุทธศาสนาและบริการวิชาการแก่สังคม ๔. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ของมหาวิทยาลัยที่มุ่งให้มีคุณภาพ มหาวิทยาลัยเป็นศูนย์กลางด้านการศึกษาพระพุทธศาสนาระดับนานาชาติ

การประเมินในครั้งนี้ดำเนินการได้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความร่วมมือจากทุกส่วนงาน ซึ่งข้อมูลผลการประเมิน จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการนำไปพัฒนามหาวิทยาลัยในด้านต่างๆ เพื่อให้มหาวิทยาลัยเป็นเลิศในด้านคุณภาพการศึกษา และเป็นศูนย์กลางด้านการศึกษาพระพุทธศาสนา

ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายแผนยุทธศาสตร์

คำปรารภ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ดำเนินการจัดสรรงบประมาณที่ครอบคลุมการดำเนินงานทุกด้านของมหาวิทยาลัย และให้ความสำคัญกับคุณภาพการศึกษาเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นตัวบ่งชี้การบริหารจัดการด้านการศึกษาของมหาวิทยาลัย จึงต้องจัดการประเมินด้านคุณภาพการศึกษาขึ้นทุกปี เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการจัดสรรงบประมาณ และพัฒนากลยุทธ์และแผนปฏิบัติการให้สอดคล้องกับการจัดการศึกษาและพัฒนาองค์ความรู้ ตามวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย

การศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยที่สอดคล้องกับพันธกิจของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พบว่าส่วนมากนิสิตมีความพึงพอใจเกี่ยวกับการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยกับพันธกิจ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาด้านการมีส่วนร่วมในการนำกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการไปปฏิบัติ และด้านผลสำเร็จจากการนำกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการไปปฏิบัติ พบว่าอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน แสดงให้เห็นว่ากลยุทธ์และแผนปฏิบัติการที่กำหนดขึ้นนั้นมีผลสัมฤทธิ์ บรรลุตามวัตถุประสงค์ในภาคปฏิบัติเป็นอย่างดี

คณะทำงาน โดยกองแผนงาน สำนักงานอธิการบดี ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีในการศึกษาประเมินครั้งนี้ จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ในด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการพัฒนาการศึกษา การจัดการเรียนการสอน การพัฒนานโยบายและแผนกลยุทธ์ รวมทั้งแผนปฏิบัติการ เพื่อส่งผลต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของมหาวิทยาลัย

ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายแผนงบประมาณ

คำปรารภ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ดำเนินการบริหารงานเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยให้มีศักยภาพ และให้ความสำคัญทางด้านคุณภาพการศึกษาครอบคลุมทุกวิทยาเขต เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์สูงสุดทางการศึกษา จึงจัดทำการประเมินเกี่ยวกับการศึกษาในมหาวิทยาลัยที่ สอดคล้องกับเอกลักษณ์/อัตลักษณ์ของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เพื่อเป็นข้อมูล ประกอบการบริหารงานและพัฒนา อย่างมีทิศทางที่ถูกต้อง และได้ประโยชน์สูงสุด

ในการศึกษาประเมินความพึงพอใจในครั้งนี้ ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการนำไปเป็น ข้อมูลเพื่อการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีศักยภาพมากยิ่งขึ้น และได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายเป็น อย่างดี ซึ่งข้อมูลดังกล่าวยังสามารถเป็นข้อมูลในการประกันคุณภาพด้านการศึกษาให้กับ คณะกรรมการอุดมศึกษาในการดำเนินการตรวจสอบ และประเมินคุณภาพการศึกษาสำหรับทุกส่วน งาน ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กองแผนงาน หวังเป็นอย่างยิ่งว่า ข้อมูลผลการประเมินในครั้งนี้ จะเป็นตัวบ่งชี้ทิศทางการ บริหารและพัฒนาทางการศึกษาให้มีศักยภาพตามนโยบายของมหาวิทยาลัย

ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการวิทยาเขต

คำปรารภ

ตามที่กองแผนงาน สำนักงานอธิการบดี ได้รับมอบหมายจากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ดำเนินการจัดทำวิจัยสถาบันเพื่อให้สอดคล้องกับพันธกิจ คือการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวคิด ทฤษฎีการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เพื่อศึกษาความพึงพอใจการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และเพื่อเสนอแนะการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยดำเนินการศึกษาจากจำนวนนิสิตทั้งหมดในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (ส่วนกลาง)

การจัดทำวิจัยในครั้งนี้ได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายเป็นอย่างดี จึงทำให้ได้ผลการประเมินที่น่าเชื่อถือ ซึ่งข้อมูลผลการประเมินที่ได้จะเป็นข้อมูลพื้นฐานในการนำไปพัฒนามหาวิทยาลัยด้านคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ เป็นการบูรณาการอย่างยั่งยืน ประกอบกับเป็นข้อมูลในการประกันคุณภาพด้านการศึกษาให้กับคณะกรรมการอุดมศึกษาในการดำเนินการตรวจสอบ และประเมินคุณภาพการศึกษาสำหรับทุกส่วนงาน ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

คณะทำงานหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ข้อมูลผลการประเมินในครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนามหาวิทยาลัยด้านคุณภาพการศึกษา และเป็นข้อมูลพื้นฐานประกอบการประกันคุณภาพการศึกษาให้กับคณะกรรมการอุดมศึกษา เพื่อการพัฒนาด้านการศึกษาอย่างยั่งยืน

ผู้อำนวยการกองแผนงาน

กิตติกรรมประกาศ

วิจัยสถาบันเรื่อง การศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ที่สอดคล้องกับพันธกิจ ประจำปี ๒๕๖๐ นี้ เป็นส่วนหนึ่งของการประกันคุณภาพ การศึกษาองค์ประกอบที่ ๒ ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๔ เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาพันธกิจ ให้มีความโดดเด่น เป็นที่ปรากฏในสังคม ทั้งเป็นแนวทางในการพัฒนาองค์กรวมนิสิตมหาวิทยาลัย การประเมินเล่มนี้ ดำเนินการโดยกองแผนงาน สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวคิด ทฤษฎีการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เพื่อศึกษาความพึงพอใจการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนิสิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และเพื่อเสนอแนะการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษ ของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยการส่งแบบสอบถามไปยังนิสิตส่วนกลาง ๕ ส่วนงาน คือบัณฑิตวิทยาลัย คณะพุทธศาสตร์ คณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ และคณะ สังคมศาสตร์ ทั้งนี้ทุกหน่วยงานได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีโดยให้นิสิตได้ตอบแบบสอบถามและ ได้ส่งกลับมายังกองแผนงานได้ตามกำหนดระยะเวลา จึงขอขอบคุณทุกๆ หน่วยงานมา ณ โอกาสนี้

เอกสารการประเมินเล่มนี้ ได้ดำเนินการและวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนของงานวิจัย เพื่อได้ผลข้อมูลการวิเคราะห์เป็นข้อมูลพื้นฐานด้านประกันคุณภาพการศึกษาให้กับคณะกรรมการ อุดมศึกษาได้ดำเนินการตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษาสำหรับทุกส่วนงานของมหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และใช้พัฒนาบริการการศึกษา การเรียนการสอน ภายใต้ปรัชญาที่ว่า “จัดการศึกษาพระพุทธศาสนา บูรณาการกับศาสตร์สมัยใหม่ พัฒนาจิตใจและสังคม” ด้วยปณิธาน อันแน่วแน่ที่จะจัดการศึกษาพระไตรปิฎกและวิชาการชั้นสูงสำหรับพระภิกษุสามเณรและคฤหัสถ์ สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ที่จะมุ่งพัฒนามหาวิทยาลัยเป็นศูนย์กลางการศึกษาพระพุทธศาสนาในระดับ นานาชาติ โดยจัดการศึกษาและพัฒนาองค์ความรู้ บูรณาการกับศาสตร์สมัยใหม่ ให้นำไปสู่การพัฒนา จิตใจและสังคมอย่างยั่งยืน

หวังว่าเอกสารการประเมินเล่มนี้ จะอำนวยประโยชน์ด้านประกันคุณภาพการศึกษาให้กับ คณะกรรมการอุดมศึกษา และพัฒนานิสิตให้บรรลุตามเป้าหมายด้วยดี

คณะผู้จัดทำ

กองแผนงาน

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๒๕๖๐

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง การศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนิสิต
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ชื่อหน่วยงาน กองแผนงาน สำนักงานอธิการบดี
ประจำปี ๒๕๖๐

การประเมินครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวคิด ทฤษฎีการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เพื่อศึกษาความพึงพอใจการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และเพื่อเสนอแนะการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เก็บข้อมูลโดยส่งแบบสอบถามไปยังส่วนงาน กลุ่มประชากรนิสิตที่เป็นสามเณร ภิกษุ ภิกษุณี นิสิตชายและนิสิตหญิง ที่ศึกษาระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก สังกัดคณะพุทธศาสตร์ คณะครุศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ และบัณฑิตวิทยาลัย (ส่วนกลาง) มีจำนวน ๓,๓๔๗ รูป/คน ได้รับแบบสอบถามกลับคืนทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐% แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ แสดงค่าเฉลี่ย (Mean), ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard Error) และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจของนิสิตในส่วนงาน

นิสิตในมหาวิทยาลัยส่วนมาก นิสิตส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ ๗๓.๕ และเพศหญิงเป็นร้อยละ ๒๖.๕

ผลการวิจัยพบว่า นิสิตมีความคิดเห็นต่อการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยรวม อยู่ในระดับมาก พิจารณาเป็นรายด้าน ตามลำดับค่าเฉลี่ย คือ ด้านการพูด ด้านการอ่าน ด้านการฟัง และด้านการเขียน

	(๔-๑)
สารบัญ	
เรื่อง	หน้า
คำปรารภรองอธิการบดีฝ่ายวางแผน	(๑-๑)
คำปรารภผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายแผนยุทธศาสตร์	(๑-๒)
คำปรารภผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายแผนงบประมาณ	(๑-๓)
คำปรารภผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการวิทยาเขต	(๑-๔)
คำปรารภผู้อำนวยการกองแผนงาน	(๑-๕)
กิตติกรรมประกาศ	(๒-๑)
บทคัดย่อ	(๓-๑)
สารบัญ	(๔-๑)
บทที่ ๑ บทนำ	๑
๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
๑.๒ วัตถุประสงค์	๓
๑.๓ สมมุติฐานของการประเมิน	๓
๑.๔ ขอบเขตของการวิจัย	๓
๑.๕ นิยามศัพท์	๔
๑.๖ ความสำคัญของการวิจัย	๔
๑.๗ ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา	๔
๑.๘ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๕
บทที่ ๒ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๖
๒.๑ เอกสารที่เกี่ยวข้อง	๖
๒.๒ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๒๒
๒.๓ กรอบแนวคิด	๒๖
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย	๒๗
๓.๑ รูปแบบการวิจัย	๒๗
๓.๒ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	๒๘
๓.๓ เครื่องมือการวิจัย	๒๘
๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล	๒๙
๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล	๓๐
๓.๖ สถิติที่ใช้ในการวิจัยเรื่อง	๓๐

เรื่อง	(๔-๑)
	หน้า
บทที่ ๔ ผลการวิจัย	
๔.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	๓๐
วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ (Percentage)	
๔.๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการศึกษาด้าน	๓๓
ภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	
โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	
๔.๓ ข้อเสนอแนะความคิดเห็นต่อการศึกษาด้านภาษาอังกฤษ	๓๕
ของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	
บทที่ ๕ สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะการวิจัย	๓๗
๕.๑ สรุปผลการวิจัย	๓๗
๕.๒ อภิปรายผล	๓๙
๕.๓ ข้อเสนอแนะทั่วไป	๔๐
บรรณานุกรม	๔๒
ภาคผนวก	๔๔
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย	๔๕
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย	๕๒
คณะผู้จัดทำ	๖๑

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เน้นการพัฒนาทักษะสำคัญ ๔ ประการ คือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากปัจจุบันโอกาสที่เราจะเห็นและอ่านภาษาอังกฤษมีมากขึ้น เพราะวาประเทศไทยเป็นประเทศที่กำลังพัฒนาการรับเอาเทคโนโลยีวิชาการสมัยใหม่รวมทั้งเครื่องอุปโภคบริโภคจากต่างประเทศ จึงเขามามีบทบาทอย่างมากในชีวิตของคนไทย ทักษะการอ่านมีความสำคัญมากขึ้นไม่ว่าจะติดต่อทำสัญญาขาย หรือแม้แต่การอ่านฉลากสินค้าอุปโภคและบริโภค ล้วนแต่ต้องอาศัยความเข้าใจในการอ่านทั้งสิ้น แต่เนื่องจากทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ซับซ้อน และต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างดี เพราะการอ่านไม่ใช่เพียงแต่อ่านตัวอักษรออกเท่านั้นแต่ต้องมีความเข้าใจด้วย ดังนั้นทักษะการอ่านจึงจำเป็นอย่างยิ่งต้องได้รับการฝึกฝน จากการเรียนในห้องเรียนจากครูผู้สอนจนชำนาญก่อนแล้วจึงไปฝึกเพิ่มเติมนอกห้องเรียน และเมื่อนักเรียนได้ฝึกการอ่านจนเกิดความชำนาญแล้ว ทักษะการอ่านจะติดตัวผู้เรียนตลอดไป และเป็นทักษะที่ติดทนกับผู้เรียนได้ยาวนานที่สุด การอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการแปลความที่อยู่ในรูปของสัญลักษณ์ (Symbol) ที่เป็น ตัวอักษรและใช้สื่อความหมายติดต่อกันกับผู้อื่น เมื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพิ่มอีกภาษาหนึ่งในโรงเรียน จึงเป็นหน้าที่ ที่สำคัญที่สุดสำหรับโรงเรียนและครูผู้สอนที่จะให้นักเรียนนำภาษานั้น ไปใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ และมีประสิทธิภาพที่สุด^๑ ทักษะการอ่านเป็นทักษะทฤษฎีเป็นในการศึกษาหาความรู้ เช่นการอ่านตำราเรียน บทความทางวิชาการผลงานวิจัย ในการค้นคว้าต้องอ่านเอกสารที่เกี่ยวข้องอ่านตารางตัวเลข อ่านกราฟ เป็นต้น ในการอ่านเพื่อความจำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตนั้นต้องอ่านประกาศแจ้งความ ฉลากยา คำชี้แจง ในการใช้เครื่องอุปโภคบริโภค เป็นต้น ในการอ่านเพื่อความบันเทิง ทักษะการอ่านเป็นทักษะทฤษฎีมีความสำคัญยิ่งต่อวิถีชีวิตของผู้คนในสังคมโลกปัจจุบัน จะเห็นได้ว่า ไม่ว่าโลกจะเปลี่ยนไปในทิศทางใดก็ตาม การอ่านก็ยังคงมีความสำคัญอยู่ตลอดเวลาและเป็นปัจจัยเกื้อหนุนที่สำคัญที่จะส่งผลให้ การปฏิรูปการศึกษาประสบผลสำเร็จ และยังส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ผลการคิดเป็น ทำเป็น เกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่องและมีนิสัยรักการอ่าน^๒

การฝึกทักษะอ่านมีหลายวิธีขึ้นอยู่กับการจัดลำดับขั้นตอน อาจจะมีวิธีหนึ่งที่ดีกว่าวิธีอื่นๆ คือดีที่สุดแต่ที่น่าจะเป็นไปได้ที่บางวิธีเท่านั้นที่เหมาะสมกับบางคน แต่ไม่เหมาะสมกับทุก ๆ คน

^๑ (เวรตี หิรัญ. ๒๕๓๙ : ๑๔๙)

^๒ ทิพย์วัลย์ มาแสง. ๒๕๓๒ : ๕๗)

^๓ (ศุภรัช ภิรมย์รักษ์. ๒๕๔๑ : ๖๕-๖๘)

ทั้งนี้เพราะผู้เรียนมีความแตกต่างกันทั้งในด้าน ความถนัด สติปัญญา ความชอบ^๔ ซึ่งการที่ผู้สอนรู้วิธีการเรียนของผู้เรียน เป็นการตระหนักถึงความแตกต่าง ระหว่างบุคคลของผู้เรียนทำให้ได้ทราบว่าผู้เรียนมีวิธีการเรียนแบบใดที่จะทำให้เกิดผลการเรียนรู้แก่ ตัวเขาสูงสุด อีกทั้งทราบแรงจูงใจในการเรียนและการปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมของตนเอง ซึ่งถ้าผู้เรียนพอใจและตั้งใจเรียนก็จะเป็นการลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์หลายๆ อย่างที่อาจเกิดขึ้น ในห้องเรียน ทำให้ผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการสอนได้ง่าย ความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน หรือแม้แต่ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนด้วยกันเองก็จะดีขึ้น เป็นการมองกระบวนการเรียนการสอน ที่ลึกซึ้งเกี่ยวกับผู้เรียนที่ทำให้กระบวนการเรียนรู้รายคนเพิ่มสูงขึ้น^๕ ดังนั้นการจัดการศึกษาจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างผู้เรียน ซึ่งความแตกต่างมีอยู่ หลายประการด้วยกัน ประการหนึ่งคือ สไตล์การเรียนรู้ บางคนเรียนรู้ด้วยดีด้วยการใช้ตา หรือการ สังเกต บางคนเรียนรู้ด้วยการฟัง และบางคนเรียนรู้ด้วยการพูด บางคนเรียนรู้ได้ดีด้วยการใช้มือสัมผัส บางคนเรียนรู้ได้ดีด้วยการทำงานกลุ่ม บางคนชอบทำงานคนเดียว^๖ ครูผู้สอนต้องพยายามทำความเข้าใจว่าผู้เรียนความชอบหรือความ ต้องการที่จะเรียนอย่างไรด้วยวิธีการใดเพื่อที่จะสามารถสนองความต้องการของผู้เรียนได้อย่างเต็มที่และเพื่อประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน^๗ สไตล์การเรียนรู้ของเดวิด คอลบ์ แบ่งเป็น ๔ แบบ คือ แบบขางคิด (Diverger) บุคคลที่มีการเรียนแบบนี้เป็นคนที่มีความสามารถ ในการรับรู้และจินตนาการขึ้นเอง ชอบงานด้านศิลปะ แบบเจ้าหลักการ (Assimilator) บุคคลที่มีการเรียนแบบนี้เป็นคนที่มีความ สามารถในการสรุป หลักการสนใจในทฤษฎีต่างๆ แบบนักคิดทางเดียว (Converger) บุคคลที่มีการเรียนรู้แบบนี้ เป็นผู้ที่มีความสามารถนำเอาแนวคิดที่เป็นนามธรรมไปใช้ในการปฏิบัติ และแบบปฏิบัติ (Accommodator) บุคคลที่มีการเรียนแบบนี้เป็นผู้ที่ชอบลงมือปฏิบัติ ชอบทดลอง จะทำงานได้ในสถานการณ์ที่ต้องใช้การปรับตัว ชอบทำงานบุคคล ลักษณะสไตล์การเรียนรู้ดังกล่าว จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอนจะต้องศึกษาให้มีความสำคัญ สามารถประยุกต์ทฤษฎีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ เหมาะสมกับสไตล์การเรียนรู้ของผู้เรียน อันจะก่อให้เกิดประโยชน์และเพิ่มพูนประสิทธิภาพการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น^๘

จากเหตุผลที่กล่าวมาทั้งหมดจึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้ในการเรียนการสอน ดังจะนำเสนอตามลำดับต่อไปนี้

^๔ (ศรีวิไล ดอกจันทร์. ๒๕๒๙ : ๑๓๙)

^๕ (กรมวิชาการ. ๒๕๔๔ : ๒)

^๖ (สร้างค ไควตระกูล. ๒๕๓๓ : ๑๐๔)

^๗ (ปัญชลี วาสนสมสิทธิ์. ๒๕๔๓ : ๑๐๓)

^๘ (ประสาธ อิศรปรีดา. ๒๕๓๘ : ๑๐๒ ; อ้างอิงมาจาก David Kolb. ๑๙๘๔ : Web Site)

๑.๒ วัตถุประสงค์

๑.๒.๑ เพื่อศึกษาแนวคิด ทฤษฎี การศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๑.๒.๒ เพื่อศึกษาความพึงพอใจการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๑.๒.๓ เพื่อเสนอแนะการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๑.๓ สมมุติฐานของการประเมิน

๑.๓.๑ นิสิตมหาวิทยาลัยที่มีสถานภาพเป็นภิกษุ สามเณร และคฤหัสถ์ชายและหญิง มีความพึงพอใจต่อการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย แตกต่างกัน

๑.๓.๒ ได้ขอเสนอแนะของนิสิตมหาวิทยาลัยที่ศึกษาส่วนงานบัณฑิตวิทยาลัย, คณะพุทธศาสตร์ คณะครุศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ และคณะมนุษยศาสตร์ มีการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย แตกต่างกัน

๑.๔ ขอบเขตของการวิจัย

๑.๔.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษามุ่งศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๑.๔.๒ ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการประเมิน ได้แก่ นิสิตที่เป็นสามเณร ภิกษุ ภิกษุณี นิสิตชายและนิสิตหญิง ที่ศึกษาระดับปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก สังกัดส่วนงานบัณฑิตวิทยาลัย, คณะพุทธศาสตร์, คณะครุศาสตร์, คณะสังคมศาสตร์ และคณะมนุษยศาสตร์ (ส่วนกลาง) ซึ่งได้จำนวนประชากรทั้งหมด ๓,๓๔๗ รูป/คน ผู้วิจัยแบ่งจำนวนประชากร แต่คณะตามตารางดังต่อไปนี้ ตารางที่ ๑.๑ จำนวนประชากรมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (ส่วนกลาง) จำแนกตามส่วนจัดการศึกษาดังนี้

ลำดับ	ส่วนจัดการศึกษา	จำนวน	รวม
๑.	บัณฑิตวิทยาลัย	๑,๕๖๕ รูป/คน	๑,๕๖๕
๒.	คณะพุทธศาสตร์	๓๓๙ รูป/คน	๓๓๙
๓.	คณะครุศาสตร์	๔๑๔ รูป/คน	๔๑๔
๔.	คณะมนุษยศาสตร์	๕๔๗ รูป/คน	๕๔๗
๕.	คณะสังคมศาสตร์	๔๘๒ รูป/คน	๔๘๒
รวมทั้งสิ้น			๓,๓๔๗ รูป/คน

๑.๕ นิยามศัพท์

๑.๕.๑ การศึกษา คือ การสร้างคนให้มีความรู้ ความสามารถมีทักษะพื้นฐานที่จำเป็นมีลักษณะนิสัยจิตใจที่ดีงาม มีความพร้อมที่จะต่อสู้เพื่อตนเองและสังคม มีความพร้อมที่จะประกอบกรงานอาชีพได้

๑.๕.๒ พัฒนาการ หมายถึง กระบวนการเปลี่ยนแปลงด้านวุฒิภาวะของอวัยวะระบบต่างๆ และตัวบุคคล ทำให้เพิ่ม ความสามารถของบุคคลให้ทำหน้าที่ต่างๆได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงขึ้น ทำสิ่งที่ยากและซับซ้อนยิ่งขึ้นได้ ตลอดจนการเพิ่ม ทักษะใหม่และความสามารถในการปรับตัวในภาวะใหม่ของบุคคลนั้น

๑.๕.๓ มหาวิทยาลัย หมายถึง มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๑.๕.๔ นิสิต หมายถึง นิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๑.๕.๕ ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อันเกิดจากพื้นฐานการรับรู้ ค่านิยมและประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลได้รับ และจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อสามารถตอบสนองความต้องการให้แก่บุคคลนั้นได้ ซึ่งระดับความพึงพอใจของแต่ละบุคคลย่อมมีความแตกต่างกันไป

๑.๖ ความสำคัญของการวิจัย

ผลงานวิจัยในครั้งนี้จะเป็นผลประโยชน์ต่อผู้บริหาร คณาจารย์ และนิสิต ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งนิสิตจะเป็นตัวกำหนดให้มหาวิทยาลัยได้พัฒนาวางแผนพัฒนา ตลอดจนกำหนดนโยบายต่างๆขึ้นให้กับนิสิต และมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพต่อไป เพื่อรองรับแผน พัฒนามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๑.๗ ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรในการวิจัย โดยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยดังนี้

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) คือปัจจัยที่คาดว่าจะมีความสัมพันธ์ของนิสิตมหาวิทยาลัยในด้านต่างๆ ตัวแปรอิสระในการประเมินในครั้งนี้ได้แก่

- เพศ,ระดับชั้นการศึกษา,สถานะ,คณะ
- นักวิชาการร่วมสมัย
- แนวคิด ทฤษฎีการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษ

ตัวแปรตาม (Dependent Variablies) คือ ความพึงพอใจต่อการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนิสิตของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ทั้ง ๔ ด้าน ได้แก่

๑. ด้านการฟัง
๒. ด้านการพูด

- ๓. ด้านการอ่าน
- ๔. ด้านการเขียน

๑.๘ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑.๘.๑ ได้ทราบถึงแนวคิดทฤษฎีการศึกษาด้านภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๑.๘.๒ ได้ทราบถึงความพึงพอใจต่อการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๑.๘.๓ ได้ทราบข้อเสนอแนะต่อการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๑.๘.๔ ได้นำผลที่ได้ไปปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น

บทที่ ๒

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ศึกษาดำรง เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับ ดังนี้

๑. เอกสารที่เกี่ยวข้อง

๑.๑ สารการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔

๑.๒ การอ่านภาษาอังกฤษ

๑.๓ สไตล์การเรียนรู้

๑.๔ แผนการจัดการเรียนรู้

๒. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ งานวิจัยในประเทศ

๒.๒ งานวิจัยต่างประเทศ

๓. กรอบแนวคิด

๑. เอกสารที่เกี่ยวข้อง

๑.๑ สารการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔

สารการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔ กรมวิชาการ (๒๕๔๕ : ๑-๒๙) ได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔ โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

๑. วิสัยทัศน์

การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมี ความคาดหวังว่า เมื่อผู้เรียนเรียนภาษาต่างประเทศอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษา ผู้เรียนจะมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ประกอบอาชีพและศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราว

และวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์

๒. โครงสร้าง

โครงสร้างของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศกำหนดระดับความสามารถ ทางภาษาและพัฒนาการของผู้เรียน (Proficiency-Based) เป็นสำคัญโดยจัดแบ่งเป็น ๔ ระดับ คือ

๑.๑ ช่วงชั้น ป.๑-๓	ระดับเตรียมความพร้อม (Preparatory Level)
๒.๑ ช่วงชั้น ป.๔-ป.๖	ระดับต้น (Beginner Level)
๒.๓ ช่วงชั้น ม.๑-ม.๓	ระดับกำลังพัฒนา (Developing Level)
๒.๔ ช่วงชั้น ม.๔-ม.๖	ระดับก้าวหน้า (Expanding Level)

๓. คุณภาพของผู้เรียน

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดให้สาระการเรียนรู้กลุ่มวิชา ภาษาต่างประเทศ เป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์และสร้างศักยภาพ ในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตาม จุดหมายของหลักสูตร การเรียนภาษาต่างประเทศจะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล และเกิดความ มั่นใจในการที่จะสื่อสารกับชาวต่างประเทศ รวมทั้งเกิดเจตคติที่ดีต่อภาษาและวัฒนธรรมต่างประเทศ โดยยังความภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมไทย

การที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดคุณภาพได้ตามที่คาดหวังดังกล่าว หลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐานได้กำหนดองค์ความรู้ กระบวนการเรียนรู้และคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ผู้เรียนพึงมี เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๒ ปีแล้ว

๔. สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สาระที่เป็นองค์ความรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศประกอบด้วย

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม

สาระที่ ๓ ภาษาลับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น สาระที่ ๔ ภาษาลับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

๑.๑ มาตรฐานการเรียนรู้ ในส่วนของมาตรฐานการเรียนรู้ผู้ศึกษาด้านคว่า ขอกล่าวถึงเฉพาะมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ทำการศึกษาค้นคว้า คือ การเรียนรู้ช่วงชั้นที่ ๓ ซึ่งมีสาระสำคัญดังนี้

๑.๒ มาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐาน

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๑ เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความ เรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

มาตรฐาน ต ๑.๒ มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็น โดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสม เพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

มาตรฐาน ต ๑.๓ เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และสื่อสารข้อมูล ความ

คิดเห็นและความคิดรวบยอดในเรื่องต่างๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพและมีสุนทรียภาพ

สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต ๒.๑ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต ๒.๒ เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษา และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

สาระที่ ๓ ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น มาตรฐาน ๓.๑ ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับ กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนาและเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ ๔ ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต ๔.๑ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ ตามสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต ๔.๒ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือการเรียนรู้ การศึกษาต่อการประกอบอาชีพ การสร้างความร่วมมือ และการอยู่ร่วมกันในสังคม มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ ๓ (จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓)

๑. เข้าใจและใช้ภาษาต่างประเทศ แลกเปลี่ยนนำเสนอข้อมูลข่าวสาร สร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล แสดงความรู้สึกนึกคิด และความคิดรวบยอด โดยใช้คำเสียงท่าทาง ในรูปแบบที่เหมาะสมกับบุคคลและกาลเทศะ

๒. มีทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน ในหัวข้อ เรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์กับบุคคลเวลา วางและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการสถานที่ ภาษา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงศัพท์ประมาณ ๒,๑๐๐-๒,๒๕๐ คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้นใช้ประโยคผสม (Compound Sentence) และประโยคซับซ้อน (Complex Sentence) ที่ใช้สื่อความหมายตามบริบทต่างๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

๓. อ่าน เขียนข้อความที่เป็นความเรียงและไม่เป็นความเรียง ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการที่มีตัวเชื่อมข้อความ (Discourse Markers)

๔. มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษา และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาตามบริบทของข้อความที่พบในแต่ละระดับชั้น

๕. มีความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ สืบค้นข้อมูลความรู้ ในวิชาอื่นๆ ที่เรียนตามความสนใจและตามระดับชั้น

๖. แฝงการใช้ภาษาอังกฤษทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อการแสวงหา ความรู้เพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง หาความเพลิดเพลินและเป็นพื้นฐานในการทำงานและประกอบอาชีพ

๕. กระบวนการเรียนรู้

ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาต่างประเทศ ผู้สอนจำเป็นที่จะต้องรู้ ความแตกต่างระหว่างเทคนิคการสอน วิธีสอน และแนวคิด ทฤษฎี ซึ่งเป็นที่มาของวิธีสอนแบบ ต่างๆ เพื่อจะได้เข้าใจถึงความสัมพันธ์ของคำทั้งสามตามระดับชั้น วิธีสอนบางวิธีเป็นที่นิยมใช้กันอยู่ นาน บางวิธีถูกนำมาใช้เพียงช่วงเวลาหนึ่ง แล้วก็เสื่อมความนิยมไป การที่วิธีสอนแต่ละวิธีไม่ได้รับ ความนิยมต่อเนื่อง มิใช่เพราะมีความล้มเหลวในการปฏิบัติจริง แต่มีสาเหตุมาจากการเปลี่ยนแปลง ด้านแนวคิด ทฤษฎีการเรียนรู้ค่านิยม ค่านิยมทางภาษา ศาสตร์ และด้านการศึกษา

แนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ได้รับอิทธิพลจากแนวคิด ในยุคสมัยต่าง ๆ ของนักปรัชญา นักจิตวิทยา และนักภาษาศาสตร์ ซึ่งเข้ามามีส่วนร่วมในการ กำหนดแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาหลายแนวทาง ที่ได้พัฒนาไปหลายรูปแบบตาม ยุคสมัย จนถึงแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่มีลักษณะเด่นชัด คือ เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner-Centered)

การจัดการเรียนการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มุ่งเน้น กระบวนการเรียนรู้ที่มีการแก้ปัญหา มีการนำภาษาไปใช้ได้จริงตามหน้าที่ของภาษาในการสื่อ ความหมาย โดยมีเป้าหมายอยู่ที่การใช้ภาษาสื่อสารในชีวิตจริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ภาษาได้ เหมาะสมลัทธิสภาพสังคม ดังนั้น การจัดการกระบวนการเรียนรู้ จะมุ่งให้ผู้เรียนมีโอกาสแก้ไขภาษาให้ มาก และให้มีทักษะในการแสวงหาความรู้จากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่หลากหลาย ในการจัด

กิจกรรมการเรียนการสอน ผู้สอนจึงควรเลือกใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ต่าง ๆ (Learning Strategies) ที่เหมาะสมกับวัย และระดับชั้นของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีลีลาการเรียนรู้ (Learning Styles) เป็นของตนเอง กลยุทธ์การเรียนรู้ต่าง ๆ ได้แก่ กลยุทธ์ในการสื่อสาร ทักษะการจำ ทักษะ การถาม การคิด อย่างมีวิจารณญาณ การคิดเชิงสร้างสรรค์ การประเมินตนเอง การวางแผนจัดการ เรียนรู้ของตนเอง การใช้วิธีเรียนแบบต่าง ๆ การทำงานร่วมกับผู้อื่น ฯลฯ ได้เหมาะสมกับตนเองตาม ระดับชั้น

ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ยังไม่สามารถสรุปได้ว่า วิธีสอนใดเป็นวิธี ที่ดีที่สุดและสมบูรณ์แบบที่สุด เพราะแต่ละวิธีต่างก็มีจุดดีและจุดด้อย ดังนั้น ผู้สอนจึงจำเป็นต้อง ศึกษา วิวัฒนาการของทฤษฎี การเรียนรู้ และวิธีสอน เพื่อเป็นพื้นฐานในการตัดสินใจ เข้าใจเหตุผล และ มองเห็นความจำเป็นในการที่จะต้องปรับเปลี่ยน และประยุกต์วิธีสอนของตน เพื่อสามารถเลือก วิธี สอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน และจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนภาษาในแต่ละระดับชั้น ทำให้ การ เรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามความแตกต่างระหว่างบุคคลและเกิด ศักยภาพสูงสุดตามความสามารถของแต่ละคน

๖. การวัดผลประเมินผล

หลักการสำคัญในการประเมินผลที่พึงพิจารณา คือ การประเมินผลควรมีลักษณะ เป็น กระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน เน้นคุณลักษณะและความสามารถของผู้เรียนเป็นภาพรวม ผลการ ประเมินต้องชี้ให้เห็นผลการปรับปรุงการสอนของครูผู้สอน และความสำเร็จของผู้เรียนตาม เป้าหมาย หลักสูตร บ่งบอกถึงความสามารถในการนำความรู้และทักษะไปใช้ในชีวิตจริงได้ ทั้งยัง ส่งเสริมให้ ผู้เรียนได้แสดงความสามารถที่หลากหลาย ไม่แยกเด็ดขาดจากการเรียนการสอน เป็นการให้ข้อมูลที่

ทำให้ผู้เรียนแต่ละคนรู้จักตนเอง และมองเห็นแนวทางที่จะปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น โดยเน้นความร่วมมือของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการให้ข้อมูล ตรวจสอบและทบทวนซึ่งกันและกัน เน้นที่การวัดกระบวนการ (Process) เท่าๆ กับการวัดผลผลิต (Product) ของกระบวนการ เน้นการวัด ที่สะท้อนให้เห็นถึงการใช้ความคิดพิจารณาไตร่ตรองรวมทั้งการใช้เหตุผลและการแก้ปัญหา

ข้อมูลที่จะนำมาใช้ประเมินจะต้องได้มาโดยกระบวนการเก็บรวบรวม จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย และสอดคล้องกับรูปแบบการประเมินผลตามหลักสูตรโดยใช้ เครื่องมือและวิธีการประเมินที่มีหลากหลายรูปแบบ เลื่อนนำมาใช้ให้สอดคล้องเหมาะสมกับ กระบวนการสอนของผู้สอน และกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด บางครั้งอาจต้องปรับวิธีการ หรือดัดแปลงเครื่องมือวัด เพื่อใช้สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ บางกรณีจำเป็นต้องใช้เทคนิคการประเมิน ที่ผสมผสานหรือหลากหลาย เพื่อให้ได้ภาพเกี่ยวกับ ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนที่กว้างและสมบูรณ์ขึ้น

จากกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เปลี่ยนแปลง ภาระงานด้านการประเมินผล การเรียนระบบการวัดและประเมินผล ที่สถานศึกษาจะต้องดำเนินการ จึงต้องเปลี่ยนแปลงไปด้วย เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกัน การประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงเน้นไปที่การวัด และการประเมินผล ที่จะนำไปสู่การชี้ให้เห็นสภาพที่แท้จริงของผู้เรียน และสภาพจริงของการเรียน การสอน จากพฤติกรรมที่ผู้เรียนได้แสดงออก (Student Performance) สะท้อนให้เห็นความสามารถ อย่างหลากหลายในการพัฒนาคนที่ชัดเจน สอดคล้องกับสมรรถภาพที่มีในตนเอง และจากการลงมือปฏิบัติจริง ซึ่งชี้ให้เห็นวิธีการตัดสินใจ และการแก้ปัญหาด้วยตนเอง การใช้กิจกรรมการประเมิน ตามสภาพจริง (Authentic Assessment) จะช่วยให้ค้นพบได้ว่า ผู้เรียนเรียนรู้เรื่องต่าง ๆ มากน้อยเพียงใด นอกจากระบบการวัดและประเมินผลจะปรับเปลี่ยนแล้ว ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการประเมินจะต้องปรับเปลี่ยนไปจากเดิม ซึ่งมีเพียงครูผู้สอน เป็นบุคคลหลายกลุ่ม ได้แก่ ครูผู้สอน ผู้เรียน ซึ่งทำหน้าที่ทั้งประเมินตนเอง และประเมินเพื่อน (ในกลุ่ม) ผู้ปกครอง เป็นต้น ทั้งนี้ผู้เกี่ยวข้องควรมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย วิธีการและเกณฑ์ต่างๆ ในการประเมินด้วย

ส่วนลักษณะภาษาที่นำมาประเมิน ควรเป็นภาษาที่ใช้ในสถานการณ์การสื่อสาร ตามสภาพจริง คือ เป็นข้อความสมบูรณ์ในตัวเอง เป็นภาษาที่เจ้าของภาษาใช้ มีความเป็นธรรมชาติ อยู่ในบริบท ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงความสามารถและประสบการณ์ของผู้เรียนด้วย การประเมิน ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ควรประเมินความสามารถในการสื่อ ความหมายจริง ๆ ไม่ควรแยกการใช้ภาษาออกจากสถานการณ์ และควรวัดให้ครอบคลุมองค์ประกอบทางภาษา อันประกอบด้วย ความรู้เรื่องเสียง คำศัพท์ โครงสร้าง การใช้ภาษาในสถานการณ์ และกลวิธี ในการสื่อสาร แนวการประเมินเช่นนี้ช่วยเสริมให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างหลักสูตร การสอน และ การประเมิน

ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ สถานศึกษาจะต้องทำหลักเกณฑ์และ แนวปฏิบัติของสถานศึกษาไว้ เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายถือปฏิบัติร่วมกัน และเป็นไป ในมาตรฐานเดียวกัน สถานศึกษาต้องมีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งในระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา และระดับชาติ โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนา ผู้เรียนปรับปรุงการจัดการเรียนรู้และใช้เป็นข้อมูลสร้างความมั่นใจ เกี่ยวกับคุณภาพของผู้เรียนและสถานศึกษาแก่ผู้เกี่ยวข้องต่อไป

๑.๒ การอ่านภาษาอังกฤษ

(๑) ความหมายของการอ่าน

^๑ศรีวิไล ดอกจันทร์ (๒๕๓๒ : ๑๒๔) กล่าวว่า การอ่าน คือ การรับรู้ความหมาย จาก ถ้อยคำที่ดีพิมพ์อยู่ในสิ่งพิมพ์หรือหนังสืออ่านที่เป็นการรับรู้ว่าคุณเขียนคิดอะไรและพูดอะไร

^๒สมุทร เช็นเชาวิช (๒๕๔๒ : ๑) กล่าวว่า การอ่าน คือ การสื่อความหมาย เป็นการสื่อความหมายระหว่างผู้เรียนกับผู้อ่าน ผู้เขียนพูด ผู้อ่านแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบ และอาจโต้ตอบ กับผู้อื่นด้วย การสื่อความหมายแบบนี้มีองค์ประกอบ ๓ อย่าง คือ ผู้เขียน ผู้อ่าน และ รายงานผลอัน ได้แก่ สิ่งทีอ่านมาแล้วหรือปฏิกิริยาโต้ตอบซึ่งเกิดจากการอ่านนั้นๆ

^๓สุพรรณสิริ วัฒนกานนท์ (๒๕๔๕ : ๑๑) การอ่านหมายถึง การเข้าใจความหมาย ของ ข้อเขียน เป็นหน้าที่ที่ผู้อ่านจะต้องดึงเอาความหมายออกมาจากเรื่องที่อ่านให้ได้

สรุปได้ว่าการอ่าน เป็นกระบวนการคิด การจินตนาการ การหาเหตุผล การ แก้ปัญหา และการประเมินข้อความที่อ่าน ซึ่งผู้อ่านจะต้องทำความเข้าใจความหมาย เป็นการสื่อ ความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ผู้เขียนพูด ผู้อ่านแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบ และอาจโต้ตอบกับผู้อื่น ด้วย

(๒) ประเภทการอ่าน

สมุทร เช็นเชาวิช (๒๕๔๒ : ๓) ได้แบ่งประเภทของการอ่านโดยใช้ความเร็ว ต่างกันดังนี้

๑.อ่านเพื่อการศึกษา (Work-study type Reading) เป็นการอ่านที่ต้องการ ความเร็วสูงพอประมาณ การอ่านแบบนี้มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญคือ ต้องการจะครอบคลุมเนื้อหาให้ ได้มากที่สุดเก็บใจความสำคัญและรายละเอียดปลีกย่อยต่างๆให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ดังนั้น ในขณะที่ อ่าน จึงจำเป็นต้องพิจารณาคำศัพท์และความหมายของคำที่พบให้ละเอียดถี่ถ้วน นอกจากนี้ จะต้องรู้ ความหมายเฉพาะของคำศัพท์นั้นๆแล้ว ควรต้องรู้ความหมายหรือความหมายตามนัยประวัติ (Connotation) ของคำนั้น ๆ อีกด้วย

๒. อ่านเพื่อความพักผ่อนและความบันเทิง (Recreatory Reading) เป็นการอ่าน เพื่อความรื่นรมย์เป็นส่วนตัวหรือเพื่อพักผ่อนหย่อนใจเป็นส่วนใหญ่ เช่น การอ่านนวนิยาย เรื่องสั้น หรือหนังสือพิมพ์ที่ไม่มีคำศัพท์เฉพาะมากมายนัก เป็นต้น การอ่านประเภทนี้มักไม่ต้องการความ เข้าใจอะไรที่ลึกซึ้งมากนัก จะอ่านโดยใช้ความเร็ว ช้าหรือเร็วอย่างไรก็สุดแล้วแต่ความพึงพอใจ ของ ผู้อ่าน การอ่านประเภทนี้ตามปกติแล้วมักอ่านได้เร็วกว่าประเภทแรก

สรุปได้ว่าประเภทของการอ่านแบ่งตามจุดมุ่งหมาย คือ การอ่านเพื่อสำรวจ การ อ่านเพื่อจับใจความ การอ่านเพื่อให้เข้าใจ และการอ่านเพื่อวิเคราะห์ ส่วนการอ่านที่แบ่ง โดยการ ใช้ ความเร็ว คือการอ่านเพื่อการศึกษาและการอ่านเพื่อความบันเทิง

^๑ ศรีวิไล ดอกจันทร์, ๒๕๓๒, หน้า ๑๒๔

^๒ สมุทร เช็นเชาวิช ,๒๕๔๒ หน้า ๑.

^๓ สุพรรณสิริ วัฒนกานนท์ ,๒๕๔๕, หน้า ๑๑

(๓) ระดับของการอ่าน

ศรีวิไล ดอกจันทร์ (๒๕๒๙ : ๑๓๒) ได้กล่าวถึงจุดประสงค์ของการอ่านไว้ ดังนี้

(๑) อ่านเพื่อรู้ (Apprehending Level Reading) เป็นการอ่านเพื่อรู้ รู้แล้วบางทีเรา อาจปล่อยให้สืมนผ่านไปเลยโดยไม่เห็นความสำคัญของเรื่องที่อ่านเท่าใด การอ่านระดับนี้มีจุดประสงค์เพื่อปรับนำเครื่องนำทางให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น การอ่านข่าวเบาๆ การตรวจสอบข้อมูลบางอย่าง การอ่านวิธีทำอาหารเพื่อทำในแต่ละครั้ง ฯลฯ

(๒) อ่านเพื่อรับ (Discriminating Level Reading) เป็นการอ่านในระดับที่มีการวิเคราะห์มากขึ้น ผู้อ่านพยายามดึงเอาสิ่งที่เห็นว่าเป็นสิ่งที่ตนต้องการและมีคุณค่าต่อตน แล้วเก็บข้อมูลนั้นเอามาย่อย เพื่อสะสมเป็นข้อมูลใหม่ เป็นประสบการณ์เพิ่มเติมเข้ามาในชีวิต มีส่วนเสริมบุคลิกภาพและโลกทัศน์ของตนอย่างถาวรต่อไป ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงชีวิตในตัวของผู้อ่าน

(๔) แบบจำลองการอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ

วิสาข์ จิตวิตร (๒๕๔๓ : ๔-๗) ได้กล่าวว่าแบบจำลองการอ่านที่สำคัญ ๆ สามารถแบ่งได้เป็น ๓ ประเภทด้วยกันคือ

๑. แบบจำลองการอ่านที่เน้นกระบวนการอ่านในระดับพื้นฐานไปสู่กระบวนการอ่านระดับสูง (Bottom - Up Model of Reading) แบบจำลองการอ่านนี้ได้รับแนวความคิดมาจาก ทฤษฎีจิตวิทยาการเรียนรู้กลุ่มที่เน้นพฤติกรรมหรือการสร้างสมนัย ซึ่งมีความเชื่อว่าการให้สิ่งเร้า การตอบสนอง และการเสริมแรงในความถี่ที่เหมาะสมจะทำให้เกิดการเรียนรู้ พฤติกรรมซับซ้อนที่ เกิดขึ้นก็คือ การเพิ่มพูนความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้า การตอบสนอง และการเสริมแรงนั่นเอง ดังนั้น ในการสอนอ่านครูจึงควรสอนทักษะง่าย ๆ หรือทักษะพื้นฐานก่อนที่จะค่อย ๆ เรียนรู้ทักษะที่ซับซ้อน หรือยากขึ้น

๒. แบบจำลองการอ่านที่เน้นกระบวนการอ่านในระดับสูง ไปสู่กระบวนการอ่าน ในระดับพื้นฐาน (Top-down Model of Reading) แบบจำลองการอ่านนี้ ได้รับแนวความคิดจาก ทฤษฎี ทางจิตวิทยาเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Psychology) ซึ่งมีแนวคิดว่า การเรียนรู้ คือการที่ เด็กต้องการเข้าใจสภาพสิ่งแวดล้อมรอบตัวโดยจะคัดเลือก ดีความ และหาความสัมพันธ์ของ ข้อมูล ต่าง ๆ เพื่อหาข้อสรุปในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ นั้น เขาจะต้องตั้งสมมติฐานและเดาว่า สมมติฐานที่ตั้ง ถูกต้องหรือไม่ ถ้าถูกต้องสมมติฐานย่อมได้รับการยืนยันจากข้อมูลต่าง ๆ ถ้าไม่ถูกต้อง ก็จะต้องมีการ ตั้งสมมติฐานใหม่ขึ้นมา เกสตันท์ (Gestalt) เป็นผู้ที่มิบทบาทสำคัญทางจิตวิทยากลุ่ม ความรู้ความเข้าใจ กล่าวว่าการเรียนรู้ที่ดีควรจะเรียนจากส่วนใหญ่ไปหาส่วนย่อยมากกว่าจาก ส่วนย่อยไปหา ส่วนใหญ่แบบจำลองการอ่านนี้ จะเน้นทักษะในระดับสูง คือการอ่านเพื่อหา ความหมาย มากกว่าการไต่ห่อ หรือทักษะพื้นฐานเนื่องจากเมื่อผู้อ่าน อ่านเพื่อหาความหมายเขาไม่ จำเป็นต้อง เข้าใจคำทุกคำหรือตัวอักษรทุกตัว

๓. แบบจำลองการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive of Reading) แบบจำลอง การอ่านนี้ได้รับอิทธิพลมาจากโครงสร้างความรู้ (Schema Theory) ซึ่งเน้นความสำคัญของ ประสบการณ์และความรู้เดิมที่ผู้อ่านมีอยู่

สรุปได้ว่าแบบจำลองการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์นี้ ไม่ได้เน้นเฉพาะการประมวล ความจากข้อมูลระดับพื้นฐานไปสู่ระดับสูง (Bottom - Up Processing) หรือการประมวลความจาก

ข้อมูลระดับสูงไปสู่ข้อมูลระดับพื้นฐาน (Top-Down Processing) อย่างใดอย่างหนึ่งแต่จะเป็นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั้งในระดับพื้นฐานไปสู่ระดับสูง และจากระดับสูงมาสู่ระดับพื้นฐาน

(๕) ขั้นตอนการสอนทักษะการอ่าน

ทิพย์วัลย์ มาแสง (๒๕๓๒ : ๖๖-๖๗) ได้เสนอขั้นตอนการสอนอ่าน ดังนี้

๑. ครูให้นักเรียนอ่านเรื่องในใจ พยายามทำความเข้าใจเนื้อเรื่องโดยดูภาพประกอบด้วย ในครั้งแรกให้อ่านเรื่องโดยตลอด เพื่อลู่เข้าเรื่องราวทั้งหมดเป็นอย่างไร ครั้งที่สองให้อ่านใหม่ คำใดที่นักเรียนไม่รู้จำให้ลองเดาความหมายจากเนื้อความโดยรอบของคำนั้น และดูภาพประกอบด้วย

๒. ครูเขียนคำที่นักเรียนต้องการเดาบนกระดาน ให้อ่านออกเสียง และบอก ความหมายของคำใหม่นั้น หรือจะชะลอการถามความหมายของคำใหม่ไว้ภายหลังที่นักเรียนตอบ คำถามเกี่ยวกับเรื่องแล้วก็ได้

๓. นักเรียนจับกลุ่ม ๓-๔ คน ปิดหนังสือแล้วเล่าเรื่องให้ฟัง เพื่อตรวจสอบว่าเรื่องที่อ่านตรงกันหรือไม่ การปิดหนังสือจะช่วยให้เด็กเรียนรู้วิธีอ่านโดยการแปลคำต่อคำ

๔. เมื่อนักเรียนปรึกษากันแล้ว ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาเล่าเรื่อง

๕. ครูตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เพื่อให้นักเรียนตรวจหาคำตอบจากคำหรือประโยคในเรื่องจากการอ่านออกเสียงตามครู ลงเสียงเน้นหนักถูกต้อง หากเนื้อเรื่องมีการแสดงอารมณ์ ก็แก่นักเรียนอ่านให้มีอารมณ์ตามท้องเรื่องด้วย แก้อ่านภายในกลุ่ม ครูอาจให้นักเรียนคัดลอกเรื่องที่อ่านลงสมุด เป็นการแก้คัดลายมือด้วย

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (๒๕๓๒ : ๕๔-๕๕) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสอนอ่าน ดังนี้

๑. ตั้งจุดประสงค์ ผู้สอนควรกำหนดจุดประสงค์ทั้งนำทางและปลายทาง

๒. ดำเนินการสอน โดยนำจุดประสงค์นำทางมาสอนพร้อมตัวอย่างของจริงมาประกอบ หรือใช้สื่อการสอนมาช่วยก็ได้

๓. การแก้อ่านเป็นขั้นตอนโดยตรงให้กับจุดประสงค์ปลายทางที่ครูผู้สอนกำหนดไว้

๔. การถ่ายโอน ผู้เรียนมีอิสระในการอ่าน เป็นการ แกสือสารที่นอกเหนือไปจาก จุดประสงค์ปลายทางที่วางไว้ เพื่อที่จ่านำสิ่งที่เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องและ เหมาะสม

สุมิตรา อังวัฒนกุล (๒๕๔๐ : ๑๗๘- ๑๗๙) ได้กล่าวถึงแนวการสอนทักษะการอ่าน เพื่อการสื่อสารไว้ว่า ในขั้นตอนการสอนทักษะการอ่านสามารถจัดกิจกรรมได้เป็น ๓ ช่วงคือ

๑. กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-reading Activities) สำหรับขั้นนี้เป็นการสร้างความสนใจและปูพื้นฐานความรู้ในเรื่องที่อ่าน เช่น ให้คาดคะเนเรื่องที่จะอ่าน เพื่อเป็นการกระตุ้น ให้ผู้เรียนคิดถึงความรู้เดิมแล้วนำมาสัมพันธ์กับเรื่องที่อ่าน การคาดคะเนอาจจะผิดหรือถูกก็ได้ และ ให้เดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท โดยดูจากประโยคข้างเคียงจากรูปภาพหรือการแสดงท่าทาง

๒. กิจกรรมระหว่างการอ่าน (While-reading Activities) ขั้นนี้เป็นการทำความเข้าใจโครงสร้างและเนื้อความในเรื่องที่อ่าน เช่น ให้ลำดับเรื่องโดยให้ตัดเรื่องออกมาเป็นส่วน ๆ อาจจะเป็นย่อหน้าหรือประโยคก็ได้ แล้วให้ผู้เรียนในกลุ่มลำดับข้อความกันเอง หรือเขียนแผนผัง โยงความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่อง เติมข้อความลงไปแผนผังของเนื้อเรื่อง และเล่าเรื่องโดยสรุป

๓. กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-reading Activities) ขั้นนี้เป็นการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน กิจกรรมที่ทำอาจเป็นการถ่ายโยงไปสู่ทักษะอื่น ๆ เช่น ทักษะการพูด และทักษะการเขียน เช่น ให้แสดงบทบาทสมมติ ให้เขียนเรื่องหรือเขียนโต้ตอบ เช่น เขียนจดหมาย เขียนบทสนทนา วาดรูป และพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เป็นต้น

(๖) การประเมินผลทักษะการอ่าน

สมิตรา อังวัฒนกุล (๒๕๓๙ : ๑๕๐-๑๕๑) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านที่จะทำการวัดได้อย่างน่าเชื่อถือดังนี้

๑. ความรู้เกี่ยวกับคำโดยทั่ว ๆ ไป หมายถึงความรู้เกี่ยวกับคำ ได้แก่ ความกว้าง ความลึกและขอบเขตของคำศัพท์ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า ความรู้เกี่ยวกับคำอย่างกว้างขวางหรือความชำนาญในการใช้คำ เป็นสิ่งสำคัญประการแรกที่จะนำไปสู่การบรรลุถึงความสามารถระดับสูงของ ทักษะการอ่านทุกชนิด

๒. ความเข้าใจเรื่องราวที่ปรากฏอย่างชัดเจน ซึ่งรวมถึงทักษะอื่น ๆ ด้วย เช่น การรู้ตำแหน่งของข้อความที่กล่าวถึงอย่างเจาะจง การเข้าใจความหมายตามตัวอักษรและความสามารถในการติดตามเรื่องที่อ่านตามลำดับ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า แบบสอบอ่านที่ยอมรับกันเป็น จำนวนมาก มักจะวัดความสามารถในการอ่านทางด้านนี้มากกว่าด้านอื่น ๆ

๓. ความเข้าใจความหมายที่แฝงอยู่รวมถึงความมีเหตุผลในการอ่านความสามารถ ในการให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ตลอดจนสามารถเดาเหตุการณ์เกี่ยวกับผลที่ตามมาการเข้าใจความหมายของคำจากเนื้อเรื่อง เข้าใจการจัดลำดับของเรื่องที่อ่าน ทราบถึงความคิดสำคัญและการจัดลำดับความคิดเข้าใจความหมายที่แฝงอยู่ของข้อความที่อ่านโดยการได้ข้อสรุปหรือหลักเกณฑ์จากเรื่องที่อ่าน

๔. ความซาบซึ้ง หมายถึงความสามารถในการทราบถึงความตั้งใจหรือจุดมุ่งหมายของผู้เขียน การทราบถึงอารมณ์หรือแนวรสของเรื่อง ความสามารถในการเข้าใจกลไก ทางวรรณคดีที่ทำให้ผู้เขียนบรรลุจุดมุ่งหมาย

ดังนั้นการอ่านจึงไม่เพียงแต่อ่านได้ แปลคำศัพท์ได้ หรือรู้โครงสร้างของประโยค เท่านั้น แต่ผู้อ่านจำเป็นต้องเข้าใจเรื่องหรือข้อความที่ตัดมาเป็นตอน ๆ ที่ให้อ่านนั้นว่ามี ความสัมพันธ์กัน และควรที่จะสามารถสรุป หรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ด้วย

อัจฉรา วงศ์โสธร (๒๕๔๔ : ๑๕๔-๑๕๕) ได้กล่าวถึงการประเมินทักษะการอ่านว่า การประเมินทักษะการอ่านสามารถใช้เกณฑ์ที่กำหนดตามส่วนประกอบของภาษาแบบแยกย่อยและเกณฑ์ที่กำหนดตามความสามารถในการรับสาร หรืออาจใช้เกณฑ์ทั้งสองแบบประยุกต์เข้าด้วยกัน โดยใช้น้ำหนักเกณฑ์แบบรวมมากกว่าเกณฑ์แบบย่อย

๑. เกณฑ์กำหนดความสามารถทางการอ่านที่เป็นเกณฑ์แบบย่อยจะเป็นดังนี้

๑.๑ ความรู้ศัพท์ ผู้เข้าสอบสามารถเข้าใจคำศัพท์ จำนวนที่ใช้ใน ระดับใด

๑.๒ ความรู้ไวยากรณ์ ผู้สอบสามารถใช้ความรู้ด้านไวยากรณ์ในการทำ ความ เข้าใจเกี่ยวกับลำสรรพนาม ความเชื่อมโยงของเนื้อความเช่นการใช้ลำสรรพนามคำบุพบท ที่กำหนด หน้าที่ของภาษาว่าเป็นการขอร้อง เชื้อเชิญ ขออนุญาต ฯลฯ ได้มากน้อยเพียงใด

๒. เกณฑ์กำหนดความสามารถทางการอ่านแบบรวมจะเป็นดังนี้

๒.๑ ความสามารถเรียบเรียงความ ได้แก่การอ่านแล้วเข้าใจความได้ สามารถแสดง ความเข้าใจโดยการตอบคำถามที่ให้เรียบเรียงถ้อยคำใหม่โดยให้ได้ใจความเดิมหรือสามารถ ตอบคำถามแบบเลือกตอบและแบบเรียงลำดับข้อความ เป็น ๑, ๒, ๓ ได้

๒.๒ ความสามารถอ่านข้อมูลที่ เป็นรายละเอียด ผู้เข้าสอบสามารถโยง รายละเอียด ที่เกี่ยวข้องกับความสำคัญของเรื่องได้ว่าเป็นรายละเอียดสนับสนุน หรือเป็น รายละเอียดเพื่อให้ ข้อมูลตรงกันข้าม ตลอดทั้งเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างรายละเอียดด้วยกัน

๒.๓ ความสามารถอ่านจับใจความสำคัญ ผู้เข้าสอบสามารถระบุแก่นเรื่อง หัวเรื่อง และใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

๒.๔ ความสามารถวิเคราะห์และประเมินความสัมพันธ์ของเนื้อความและสุนทรียศาสตร์ของการใช้ภาษา ผู้เข้าสอบสามารถใช้ความรู้ด้านศัพท์ ไวยากรณ์ ความเข้าใจสิ่งที่ อ่าน และความรู้เกี่ยวกับรูปแบบลีลาภาษาที่ใช้ในบทอ่าน ที่เป็นตัวกระตุ้น วิเคราะห์ ประเมิน และ สรุปได้ว่าสารที่อ่านนั้นเป็นสารประเภทใด ลีลาภาษาที่ใช้เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ เจตนา ทิศนคติของผู้เขียนที่แฝงอยู่สามารถวิพากษ์วิจารณ์ถึงเหตุและผลที่เกิดขึ้น ถึงความน่าเชื่อถือ ของสมมุติฐานที่ผู้เขียนตั้งไว้ ความเป็นไปได้ของข้อสรุป ตลอดจนสามารถประเมินประสิทธิผลของ บทอ่านนั้นได้ว่ามีความชัดเจนเข้าสู่ประเด็นอย่างไม่อ้อมค้อมและใช้ภาษาได้อย่างกระชับ ไม่เยิ่นเย้อหรือไม่ ความสามารถในระดับนี้เป็นระดับสูงซึ่งต้องอาศัยความรู้ในระดับต้น ๆ เป็นพื้นฐาน การกำหนดระดับความสามารถข้างต้นเป็นลำดับขั้นตอนที่ขึ้นต่อกัน และการกำหนดความสามารถตามเกณฑ์ อาจใช้มาตราส่วนประเมินค่าเป็นระดับ ดังนี้

- ๑ = ไม่มีความสามารถ
- ๒ = มีความสามารถน้อย
- ๓ = มีความสามารถพอประมาณ
- ๔ = มีความสามารถดีมาก
- ๕ = มีความสามารถยอดเยี่ยม

๑.๓ สไตล์การเรียนรู้

ความหมายและความสำคัญของสไตล์การเรียนรู้

นักการศึกษาทั้งไทยและต่างประเทศได้อธิบายและให้ทัศนะเกี่ยวกับความหมาย และ ความสำคัญของสไตล์การเรียนรู้ไว้หลายประการ ดังนี้

ประสาท อิศรปริดา (๒๕๓๘ : ๑๗๖) กล่าวว่า สไตล์การเรียนรู้ หมายถึง ลักษณะ และวิธีการเรียนที่นักเรียนแต่ละคนชอบและถือปฏิบัติในการเรียน

กรมวิชาการ (๒๕๔๔ : ๔๐) สไตล์การเรียนรู้ หมายถึง แบบการเรียนเป็นลักษณะนิสัยหรือความชอบของแต่ละคนในสถานการณ์เรียนรู้ต่างๆ เป็นเรื่องที่จะพิจารณาแต่ละบุคคลชอบเรียนที่ไหน เมื่อไร และกับใคร เขาจะเรียนได้ดีในสภาพแวดล้อมใด และจะเรียนได้ดีโดยมีเงื่อนไข

หรือมีภาวะทางร่างกายในลักษณะใด

ปัญชลี วาสนสมลิต (๒๕๔๓ : ๑๐๓) กล่าวว่า สไตล์การเรียนรู้ หมายถึง วิธีการตามธรรมชาติที่เป็นนิสัยและเป็นที่ยอมรับของบุคคลในการรับหรือประมวล และเก็บรักษา ข้อมูล และทักษะใหม่ๆ โดยไม่คำนึงถึงวิธีการในการสอนหรือเนื้อหาวิชา

กรมวิชาการ (๒๕๔๔ : ๓) สไตล์การเรียนรู้ หมายถึง พฤติกรรมหรือการปฏิบัติของผู้เรียนในการจัดการเกี่ยวกับการเรียนซึ่งแตกต่างกันตามสติปัญญา ลักษณะเฉพาะของผู้เรียน และสภาพแวดล้อมทางการเรียนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

คอนเนอร์ (Conner. ๒๐๐๐ : Website) ได้ให้ความหมายของสไตล์การเรียนรู้ไว้ว่า เป็นแนวทางที่กระตุ้นให้นักเรียนได้สนองการเรียนรู้ ด้วย ๓ แนวทาง คือ การดู การฟัง และการเคลื่อนไหวหรือการสัมผัส

สรุป สไตล์การเรียนรู้ หมายถึง วิธีการเรียนรู้ การรับรู้ การประมวล การเก็บรักษาข้อมูล และการตอบสนองการเรียนรู้ที่ผู้เรียนใช้ปฏิบัติในการเรียนรู้เฉพาะตัวของแต่ละบุคคล

สไตล์การเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิด คอลบ์

เดวิด คอลบ์ (ประสาธ อิศรปริดา. ๒๕๓๘ : ๑๐๒ ; อ้างอิงมาจาก David Kolb. ๑๙๘๔ : Web Site) ได้อธิบายกระบวนการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ ของแต่ละบุคคล กล่าวว่า กระบวนการเรียนรู้เป็นวัฏจักร ๔ ขั้นตอนด้วยกัน คือ ประสบการณ์จากสิ่งที่เป็นรูปธรรม การสังเกตและไตร่ตรอง การสร้างแนวคิดเชิงนามธรรมและสรุปเป็นหลักการ และการทดลองหรือประยุกต์หลักการที่สร้างขึ้นในสถานการณ์ใหม่ ๆ

วิธีการเรียนรู้

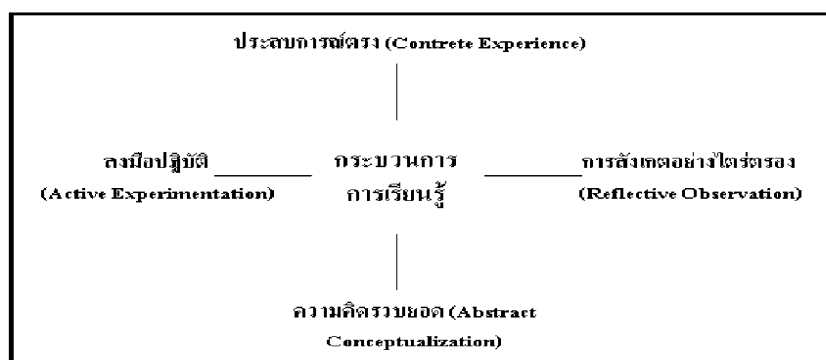
วัฏจักรของกระบวนการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่เกิดจากวิธีการเรียนรู้ ๔ ลักษณะด้วยกันคือการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงเชิงรูปธรรมเรียนรู้จากการสังเกตและไตร่ตรอง เรียนรู้จากการคิดเชิงนามธรรม และการเรียนรู้จากการทดลองที่เป็นนามธรรม

๑.การเรียนรู้จากประสบการณ์จริงเชิงรูปธรรม (Concrete Experience)

๒.การเรียนรู้จากการสังเกตและไตร่ตรอง (Reflective Observation)

๓. การเรียนรู้จากการจากคิดเชิงนามธรรม (Abstract Conceptualization)

๔. การเรียนรู้จากการทดลองและปฏิบัติ (Active Experimentation)

ภาพประกอบ ๑ ขั้นตอนการเรียนรู้ตามทฤษฎีการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ของ เดวิด คอลบ์

คอลบ์ อธิบายขั้นตอนการเรียนรู้ ดังนี้

ขั้นที่ ๑ ประสบการณ์เชิงรูปธรรม (Concrete Experience อักษรย่อ CE) เป็นขั้นตอนของการเข้าไปมีส่วนร่วมและรับรู้ในประสบการณ์ต่างๆ เป็นการใช้ความรู้สึกยึดถือสิ่งที่เกิดขึ้นจริงตามที่ตนประสบอยู่ขณะนั้น

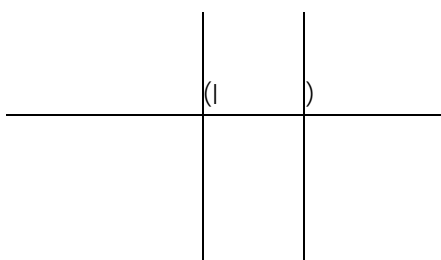
ขั้นที่ ๒ การสังเกตและการสะท้อนความคิด (Reflective Observation อักษรย่อ RO) เป็นขั้นที่มุ่งเข้าใจความหมายและประสบการณ์ที่ได้รับโดยการสังเกตอย่าง ระวังระมัดระวัง ขั้นนี้เน้นการกระจายความคิดเพื่อไตร่ตรองพิจารณา

ขั้นที่ ๓ สรุปหลักการเป็นนามธรรม (Abstract Conceptualization อักษรย่อ AC) เป็นขั้นที่มุ่งใช้เหตุผลและใช้ความคิดในการสรุปรวบยอดเป็นหลักการต่างๆ

ขั้นที่ ๔ การทดลองปฏิบัติ (Active Experimentation อักษรย่อ AE) เป็นขั้นที่มุ่งใช้เอาความเข้าใจที่สรุปได้จากขั้นที่ ๓ ไปทดลองปฏิบัติเพื่อดูว่าถูกต้องหรือไม่ เน้นการประยุกต์ใช้

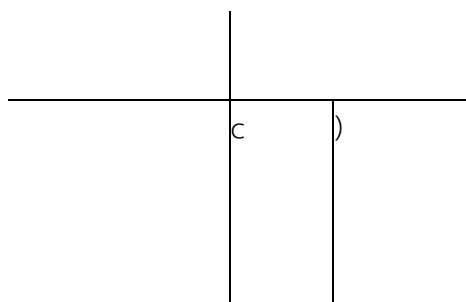
เดวิด คอลบ์ (ประสาธ อิศรปริดา. ๒๕๓๘ : ๑๓๒ ; อ้างอิงมาจาก David Kolb. ๑๙๘๔ : Website) กล่าวว่า ผู้เรียนแต่ละคนจะเน้นในขั้นต่างๆแตกต่างกัน ทำให้การจัด กิจกรรมการเรียนการสอนแตกต่างกัน คอลบ์ ได้แบ่งสไตล์การเรียนรู้เป็น ๔ แบบ ดังนี้

๑. แบบช่างคิด (Diverger) เน้นการเรียนรู้ขั้นที่ ๑ และ ๒ โดยบุคคล ที่มีการเรียนแบบนี้เป็นคนที่มีความสามารถในการรับรู้และสร้างจินตนาการต่าง ๆ ขึ้นเอง สามารถ ไตร่ตรองจนสามารถเห็นภาพโดยรวม จะทำงานได้ดีในสถานการณ์ที่ต้องการความคิด หลากหลาย เช่น ในการระดมสมอง (Brainstorming) คนเหล่านี้จะให้ความสนใจแก่บุคคลและ วัฒนธรรมต่าง ๆ มักเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านศิลปะและมักใช้อารมณ์ ตัวอย่างของบุคคลประเภทนี้ มักมีพื้นฐานทางด้านมนุษยศาสตร์และศิลปศาสตร์ เช่น นักแนะแนว ผู้จัดการฝ่ายบุคคล เป็นต้น ดังแสดงตามภาพประกอบ ๒

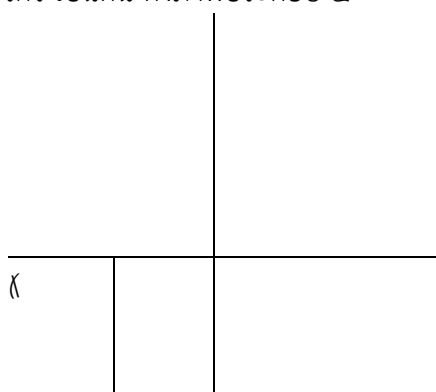
ภาพประกอบ ๒ การเรียนแบบช่างคิด (Diverger)

๒. แบบเจ้าหลักการ (Assimilator) เน้นการเรียนรู้ขั้นที่ ๒ และ ๓ โดยบุคคลที่มีสไตล์การเรียนรู้แบบนี้เป็นผู้มีความสามารถในการสรุปหลักการ สนใจในทฤษฎีต่าง ๆ ให้ความสนใจกับประสบการณ์จริงค่อนข้างน้อย แต่สนใจในหลักการเชิงนามธรรมมากกว่า ไม่ชอบการลงมือปฏิบัติ และมักไม่คำนึงถึงการนำทฤษฎีไปประยุกต์ใช้บุคคลกลุ่มนี้มักเป็นกลุ่ม วิทยาศาสตร์พื้นฐาน สาขาคณิตศาสตร์และในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ดังภาพประกอบ ๓

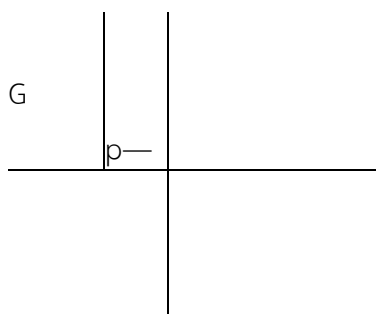
ภาพประกอบ ๓ การเรียนแบบเจ้าหลักการ(Assimilator)

๓. แบบนักคิดทางเดียว (Converger) เน้นการเรียนรู้ชั้นที่ ๓ และ ๔ บุคคล ที่มีสไตล์การเรียนรู้แบบนี้เป็นผู้มีความสามารถในการนำแนวคิดที่เป็นนามธรรมไปใช้ในการปฏิบัติ สามารถสรุปวิธีที่ถูกต้องที่สุดเพียงวิธีเดียวที่จะสามารถนำไปใช้ในการแก้ปัญหาได้ คนในลักษณะนี้ ไม่ชอบใช้อารมณ์แก้ปัญหา แต่ใช้เหตุผล ชอบทำงานกับวัตถุมากกว่าบุคคล มักมีความสนใจที่ เฉพาะเจาะจงในสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ และมีความเชี่ยวชาญในสิ่งนั้น ตัวอย่างของบุคคลเหล่านี้ มักอยู่ในสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพ เช่น วิศวกร เป็นต้น ดังภาพประกอบ ๔

ภาพประกอบ ๔ การเรียนแบบนักคิดทางเดียว (Converger)

๔. แบบนักปฏิบัติ (Accommodator) เน้นการเรียนรู้ชั้นที่ ๔ และ ๑ บุคคล ที่มีสไตล์การเรียนรู้แบบนี้เป็นผู้ที่ชอบทดลอง จะทำงานได้ดีในสถานการณ์ที่ต้องใช้การปรับตัว นักปรับปรุงจะมีแนวโน้มจะแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยวิธีการที่ตนนึกคิดขึ้นเอง ในลักษณะชอบลองผิด ลองถูก และชอบทำงานกับบุคคล คนกลุ่มนี้มักจะมีพื้นฐานในสาขาที่ต้องการประยุกต์และใช้เทคนิค ต่างๆ เช่น นักบริหาร นักการตลาดและพนักงานขาย เป็นต้น ดังภาพประกอบ ๕

ภาพประกอบ ๕ การเรียนแบบนักปฏิบัติ (Accommodator)

เดวิดคอลบ์ (ประสาธ อิศรปริดา. ๒๕๓๘ : ๑๑๒ ; อ้างอิงมาจาก David Kolb . ๑๙๘๔ : Web Site)

แบ่งสไตล์การเรียนรู้ของ คอลบ์ และฟรายด์ ได้ดังตาราง ๑

ตาราง ๑ สไตล์การเรียนรู้ของคอลบ์ และฟรายด์

สไตล์การเรียนรู้	ลักษณะการเรียนรู้	รายละเอียดของผู้เรียน
แบบช่างคิด (Diverger)	- ประสบการณ์ตรง - การสังเกตอย่างไตร่ตรอง	- มีความสามารถในการปฏิบัติประยุกต์ใช้ - สามารถสรุปผลปัญหา - มีความชอบในศิลปะ
แบบเจ้าหลักการ (Assimilator)	- การสังเกตอย่างไตร่ตรอง - ความคิดรวบยอด	- มีความสามารถในการสรุปหลักการ - มีเหตุผล - สนใจหลักการมากกว่าผู้คน
แบบนักคิดทางเดียว (Converger)	- ความคิดรวบยอด - การลงมือปฏิบัติ	- มีความสามารถในการปฏิบัติและการประยุกต์ใช้ - สามารถสรุปผลแก้ไข้ปัญหาได้ - ไม่ชอบใช้อารมณ์ - มีความสนใจจำกัด
แบบนักปฏิบัติ (Accommodator)	- การลงมือปฏิบัติ - ประสบการณ์ตรง	- ชอบปฏิบัติ - ชอบทำงานเสี่ยง - ปฏิบัติได้ดีในสถานการณ์อย่างบันทึกที่ - มีสัญชาตญาณในการแก้ปัญหา

๑.๔ แผนการจัดการเรียนรู้

การจัดทำแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้หรือแผนการสอน เป็นภารกิจสำคัญของครูผู้สอน เป็นการเตรียมการล่วงหน้าว่าจะสอนเรื่องอะไร เพื่อจุดประสงค์ใด สอนอย่างไร ใช้สื่อ อะไร และวัดผลประเมินผลโดยวิธีใด ทำให้ผู้สอนเกิดความมั่นใจในการสอน สอนได้ครอบคลุม เนื้อหา และสอนอย่างมีแนวทางและมีเป้าหมาย ดังนั้นครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับความหมาย ความสำคัญ ลักษณะ ขั้นตอนการจัดทำและหลักการวางแผนการสอน ตลอดจนลักษณะของแผนการสอนที่ดี เพื่อส่งผลให้การเรียนการสอนดำเนินไปสู่จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ อย่างมีประสิทธิภาพความหมายของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ นักการศึกษาและหน่วยงานให้ความหมายของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

สุพล วังสินธุ (๒๕๓๖ : ๕) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการกิจกรรม การเรียนรู้ ดังนี้ แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้หมายถึง แผนการ หรือโครงการที่จัดทำไว้ เป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อปฏิบัติการสอนในวิชาหนึ่ง เป็นการเตรียมการสอน ไปสู่จุดประสงค์การเรียนรู้ และจุดหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ

ทวีศักดิ์ ไชยมาโย (๒๕๓๗ : ๑๓) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการกิจกรรม การเรียนรู้ หมายถึง แผนงานหรือโครงการสอนที่ครูจัดทำไว้เป็นลายลักษณ์อักษร โดยการเตรียมล่วงหน้าอย่างมีระบบ เพื่อนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอน ในวิชาหนึ่งวิชาใด แผนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ เป็นเครื่องมืออันสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียน ไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทาง ที่หลักสูตร กำหนดไว้ อย่างมีประสิทธิภาพ

สมหมาย บุญฤทธิ์ (๒๕๔๐ : ๕๑) ให้นิยามว่า แผนการสอนหรือบันทึก การสอน หมายถึง การนำวิชาหรือกลุ่มประสบการณ์ที่จะต้องเตรียมไว้ล่วงหน้าเพื่อนำมาทำการสอน ตลอดภาคเรียนมาสร้างแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน โดยมีองค์ประกอบหลักคือ จุดประสงค์ การเรียนการสอน เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการเรียน การสอนและวัดผล ประเมินผล

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (๒๕๔๓ : ๑) ให้ความหมายแผนการสอน หมายถึง แผนการ หรือโครงการ ที่จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อใช้ในการปฏิบัติการสอนในรายวิชาหนึ่ง เป็นการเตรียมการสอนอย่างมีระบบ และเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ครูพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ไปสู่จุดประสงค์การเรียนรู้และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ชาญชัย วงศ์สามัญ (๒๕๔๓ : ๓๙) ให้นิยามว่า แผนการสอน หมายถึง แบบบันทึกที่บรรจุข้อมูลต่าง ๆ ที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้สำหรับสอนเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

สำลี รักสุทธี (๒๕๔๔ : ๔๒) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ คือ แผนการหรือโครงการที่จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อใช้ในการปฏิบัติการสอนในรายวิชาใด วิชาหนึ่ง เป็นการระดมสรรพวิธีที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

รุจิร ภู่อาระ (๒๕๔๕ : ๑๕๙) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ คือ ว่าเป็นเครื่องมือแนวทางในการจัดประสบการณ์เรียนรู้ให้ผู้เรียนตามที่กำหนดไว้ในสาระการเรียนรู้ ของ

แต่ละกลุ่ม

^๕ **กรมวิชาการ** (๒๕๔๖ : ๕๓) ให้นิยามว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ก็คือ แผนการสอนเป็นแผนที่เน้นให้นักเรียนได้พัฒนาการเรียนของตนด้วยกิจกรรมหลากหลาย มีครูเป็น ผู้แนะ หรือจัดแนวการเรียนแก่นักเรียน ให้นักเรียนรู้จักคิด ศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์วิจารณ์ข้อมูล และสังเคราะห์เป็นความรู้ของตนเอง

จากความหมายของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ข้างต้น โดยสรุป แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การเตรียมการสอนอย่างมีระบบเป็นลายลักษณ์อักษรล่วงหน้า และ เป็นเครื่องมืออันสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนไปสู่จุดหมายปลายทางที่หลักสูตรกำหนดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความสำคัญของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (๒๕๔๓ : ๒) ให้นิยามว่า การจัดทำแผนการสอน ล่อให้เกิดประโยชน์ดังนี้

๑. ล่อให้เกิดการวางแผน และเตรียมการล่วงหน้า เป็นการนำเทคนิควิธี การสอน การเรียนรู้ สื่อเทคโนโลยี และจิตวิทยาการเรียนการสอนมาผสมผสานประยุกต์ใช้ให้ เหมาะสมกับสภาวะแวดล้อมด้านต่าง ๆ

๒. ส่งเสริมให้ครูผู้สอนค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร เทคนิคการเรียน การสอน การเลือกใช้สื่อ การวัดผลตลอดจนประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องจำเป็น

๓. เป็นคู่มือการสอนสำหรับตัวครูผู้สอนและครูที่สอนแทน นำไปใช้ปฏิบัติ การสอนอย่างมั่นใจ

๔. เป็นหลักฐานแสดงข้อมูลด้านการเรียนการสอนและการวัดผลและ ประเมินผลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนต่อไป

รูปแบบของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีหลายรูปแบบ ขึ้นอยู่ระดับดุลยพินิจของหน่วยงานต้นสังกัด สถานศึกษา หรือผู้สอนที่จะเลือกใช้รูปแบบที่คิดว่าจะมีความเหมาะสม และสะดวก ต่อการนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กรมวิชาการ (๒๕๔๖ : ๕๓) ให้นิยามว่า การจัดทำแผนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้มีการเรียบเรียงเรียง ดังนี้

๑. นำหน่วยการเรียนรู้มาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ แผนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ทำได้ ๒ รูปแบบ คือ ๑) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ย่อยรายชั่วโมง ๒) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นแผนการเรียนรู้รวมไม่แยกเป็นรายชั่วโมง ครูจะต้องนำไปจัดทำเป็นแผนการจัดการเรียนรู้อยู่เอง

๑.๑ ส่วนประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วยชื่อหน่วยที่ และชื่อหน่วย ชั้นที่สอน และเวลาที่สอน

๑.๒ หน่วยการเรียนรู้จัดเป็นแผนการเรียนรู้ย่อย คือ หัวข้อเรื่องการเรียนรู้ จะ

^๕ **กรมวิชาการ** ,๒๕๔๖ ,หน้า ๕๓.

เป็น ก็แผนขึ้นกับหัวข้อการเรียนรู้ที่กำหนดในสาระการเรียนรู้

๑.๓ จุดประสงค์การเรียนรู้ กำหนดมาจากผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

๑.๔ สาระการเรียนรู้ คือ เนื้อหาสาระการเรียนรู้ที่เป็นหัวข้อย่อยที่จะสอน

๑.๕ กระบวนการจัดการเรียนรู้ คือ การจัดการเรียนการสอนและกิจกรรม การเรียนที่ครูและนักเรียนจะต้องปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอน

๑.๖ การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ คือ การกำหนดวิธีการวัดผล และประเมินผล เช่น การสังเกต การตรวจผลงาน และพฤติกรรมการณ์เรียนซึ่งเป็นการประเมินจากสภาพจริง

๑.๗ สื่อและแหล่งการเรียนรู้ จะกำหนดหนังสือประกอบการเรียน สถานที่ ที่ จะศึกษา วิทยาการ เป็นต้น

๒.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ งานวิจัยในประเทศ

^๖ จารุพันธ์ คณะเศรษฐชาติ (๒๕๔๔ : ๗๕-๗๖) ได้วิจัยสไตล์การเรียนรู้ และสภาวะเอกลักษณ์ แห่งตนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ในจังหวัดนครราชสีมา พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ ๓ และปีที่ ๕ ในจังหวัดนครราชสีมา มีสไตล์การเรียนรู้แบบไดเวอร์เจอร์ มากที่สุด รองลงมาคือ แบบ แอคคอมมอดเตเตอร์ แบบแอสซิมิเลเตอร์ และแบบคอนเวอร์เจอร์ตามลำดับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ ๓ สามารถบรรลุเอกลักษณ์แห่งตนร้อยละ ๗.๑ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๕ สามารถบรรลุ เอกลักษณ์แห่งตนคิดเป็นร้อยละ ๖.๗ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และปีที่ ๕ ที่มีสไตล์การเรียนรู้ แบบแอคคอมมอดเตเตอร์ สามารถบรรลุเอกลักษณ์แห่งตนได้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๔ และ ๙.๗ ตามลำดับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ที่มีเพศต่างกันมีสัดส่วนของสไตล์การเรียนรู้แบบคอนเวอร์เจอร์ แบบแอคคอมมอดเตเตอร์ และแบบไดเวอร์เจอร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ แต่มีสัดส่วนของสไตล์การเรียนรู้แบบแอสซิมิเลเตอร์ ไม่แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ ๕ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีสัดส่วนของสไตล์การเรียนรู้แบบแอสซิมิเลเตอร์ และแบบแอคคอมมอดเตเตอร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ และ .๐๑ ตามลำดับ แต่มีสัดส่วนของสไตล์ การเรียนรู้แบบคอนเวอร์เจอร์และแบบไดเวอร์เจอร์ ไม่แตกต่างกัน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ที่มี เพศแตกต่างกัน มีสัดส่วนของสภาวะเอกลักษณ์แห่งตนแบบสับสน และแบบบรรลุเอกลักษณ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ แต่มีสัดส่วนของสภาวะเอกลักษณ์แห่งตนแบบอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ มีสัดส่วนของสภาวะเอกลักษณ์แห่งตนทุกแบบไม่ แตกต่างกัน

^๗ อิศราภรณ์ อินทร์สำราญ (๒๕๔๖ : ๗๒-๗๓) ได้ศึกษาสไตล์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

^๖ จารุพันธ์ คณะเศรษฐชาติ, สไตล์การเรียนรู้ และสภาวะเอกลักษณ์ แห่งตนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ในจังหวัดนครราชสีมา,เอกสารงานวิจัยส่วนบุคคล,วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร,๒๕๔๔ : ๗๕-๗๖.

^๗ อิศราภรณ์ อินทร์สำราญ, สไตล์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของ นิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ,เอกสารงานวิจัยส่วนบุคคล,มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ๒๕๔๖ : ๗๒-๗๓.

ของ นิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตส่วนใหญ่ มีสไตล์การเรียนรู้แบบประสาทสัมผัส (๖๑.๖) รองลงมาคือแบบปฏิบัติในมิติด้านการจัดกระทำข้อมูล (๕๘.๘) ส่วนสไตล์การเรียนรู้ที่พบน้อยที่สุดคือแบบญาณหยั่งรู้ในมิติด้านการรับรู้ข้อมูล (๓๘.๔)เมื่อจำแนกเป็นรายมิติพบว่า ด้านการรับรู้ข้อมูลนิสิตมีสไตล์การเรียนรู้แบบประสาทสัมผัส (๖๑.๖) มากกว่าญาณหยั่งรู้ (๓๘.๔) ด้านการนำเข้าข้อมูลนิสิตมีสไตล์การเรียนรู้แบบภาพ (๕๔.๘) มากกว่าแบบ ภาษา ด้านการจัดกระทำข้อมูล นิสิตมีสไตล์การเรียนรู้แบบปฏิบัติ (๕๘.๘) มากกว่าแบบ ไตร่ตรอง (๔๑.๒) ด้านการทำความเข้าใจข้อมูลนิสิตมีสไตล์การเรียนรู้แบบองค์รวม (๕๔.๓)มากกว่าแบบเป็น ขั้นตอน (๔๕.๗)

ประกาศิธิ จิตต์ปราณี (๒๕๔๗ : ๘๒) ได้วิจัยการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้ สอดคล้องกับสไตล์การเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนอนุบาลชัยภูมิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๔๖ จำนวน ๔๕ คน โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนแบบร่วมมือ มีทั้งหมด ๔ วงจร วงจรละ ๒ ชั่วโมง โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากเทคนิคการสังเกตแบบไม่มีโครงสร้าง การสนทนา การสัมภาษณ์แบบ ไม่มีโครงสร้าง และการเขียนอนุทินของนักเรียน ผลการศึกษาค้นคว้าปรากฏว่า กิจกรรมการเรียนรู้ ด้วยการปฏิบัติตนตามสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรม เพลง เกม การแสดงท่าทาง ประกอบสถานการณ์จำลอง เป็นกิจกรรมที่นักเรียนจำนวนมากชอบและเกิดการเรียนรู้ได้ดี กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการฟังโดยใช้แถบบันทึกเสียง พบว่า นักเรียนจำนวนมากไม่ค่อยเข้าใจจึง ต้องจัดกิจกรรมซ้ำหลายๆครั้ง กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการดูโดยใช้แผนภูมิ บัตรคำ แถบประโยค พบว่า นักเรียนเข้าใจกล่าวโดยสรุป ควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อให้สอดคล้องกับ สไตล์การเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีสไตล์การเรียนรู้แตกต่างกันได้เกิดการเรียนรู้เรื่องเดียวกันดียิ่งขึ้น

ประกาศิธิ จิตต์ปราณี (๒๕๔๗ : ๘๒) ได้วิจัยการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้ สอดคล้องกับสไตล์การเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนอนุบาลชัยภูมิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๑ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๔๖ จำนวน ๔๕ คน โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนแบบร่วมมือ มีทั้งหมด ๔ วงจร วงจรละ ๒ ชั่วโมง โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากเทคนิคการสังเกตแบบไม่มีโครงสร้าง การสนทนา การสัมภาษณ์แบบ ไม่มีโครงสร้าง และการเขียนอนุทินของนักเรียน ผลการศึกษาค้นคว้าปรากฏว่า กิจกรรมการเรียนรู้ ด้วยการปฏิบัติตนตามสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรม เพลง เกม การแสดงท่าทาง ประกอบสถานการณ์จำลอง เป็นกิจกรรมที่นักเรียนจำนวนมากชอบและเกิดการเรียนรู้ได้ดี กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการฟังโดยใช้แถบบันทึกเสียง พบว่า นักเรียนจำนวนมากไม่ค่อยเข้าใจจึง ต้องจัดกิจกรรมซ้ำหลายๆครั้ง กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการดูโดยใช้แผนภูมิ บัตรคำ แถบประโยค พบว่า นักเรียนเข้าใจกล่าวโดยสรุป ควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อให้สอดคล้องกับ สไตล์การเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีสไตล์การเรียนรู้แตกต่างกันได้เกิดการเรียนรู้เรื่องเดียวกันดียิ่งขึ้น

^๘ ประกาศิธิ จิตต์ปราณี, การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้ สอดคล้องกับสไตล์การเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนอนุบาลชัยภูมิ สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๑,เอกสารงานวิจัยส่วนบุคคล, ๒๕๔๗,หน้า๘๒.

^๙ เรื่องเดียวกัน,หน้าเดียวกัน.

๖๖ วิไลวรรณ แพทยา (๒๕๔๗ : ๒๕๘-๒๕๕) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อเข้าสู่ สังคมและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษเพื่อเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนอนุบาลร้อยเอ็ด จำนวน ๑ ห้องเรียน จำนวน นักเรียน ๔๖ คน โดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการในห้องเรียน (Classroom Action Research) ใช้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือเทคนิคในการเก็บรวบรวมข้อมูล ๔ เทคนิค ได้แก่ การสังเกตแบบไม่มีโครงสร้าง การสังเกตโดยผู้ร่วมวิจัย การเขียนอนุทินของนักเรียนและการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง และเครื่องมือที่ใช้ในการ จัดการเรียนการสอนได้แก่ แผนการเรียนรู้อาษาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ จำนวน ๒๒ แผน สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรม แบบประเมินตามสภาพจริงทักษะการฟัง พูดโดยการสังเกต แบบทดสอบย่อยทักษะการอ่าน เขียน ดำเนินการวิจัยเป็นวงจร มี ๗ วงจร ตามขั้นตอนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ปรากฏว่า ผู้เรียนมีทักษะภาษาอังกฤษเพื่อเข้าสู่สังคมและ วัฒนธรรมด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียนได้ดีและสามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในโรงเรียนอื่น ๆ ได้

๖๗ พิชราภรณ์ นวกะคาม (๒๕๕๐ : ๖๗-๖๘) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ตามสไตล์การเรียนรู้ของเดวิด คอลบ์ วิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ ๓ การศึกษาดังกล่าวครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแผนการเรียนรู้อาษาตามสไตล์การเรียนรู้ของเดวิด คอลบ์ ผลการเรียนรู้ของนักเรียนและเปรียบเทียบผลการเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาก่อนและหลังเรียนที่เรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้ตามสไตล์การเรียนรู้ของเดวิด คอลบ์ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนบ้านสร้างหลวงสร้างคำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต ๑ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๔๙ เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ตามสไตล์การเรียนรู้ ของเดวิด คอลบ์ จำนวน ๔ แผน แบบทดสอบวัดความรู้ทางวัฒนธรรม วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จำนวน ๑ ฉบับ จำนวน ๕๐ ข้อ ผลการศึกษาดังกล่าวปรากฏดังนี้

๑. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วัฒนธรรมตามสไตล์การเรียนรู้ของ เดวิด คอลบ์ มีประสิทธิภาพ เท่ากับ ๘๕.๙๐ / ๗๑.๓๕ และมีดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ ๐.๓๖ แสดงว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนร้อยละ ๓๖

๒. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ที่เรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้ตามสไตล์การเรียนรู้ของเดวิด คอลบ์ มีผลการเรียนรู้หลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.๐๑

๖๘ วิไลวรรณ แพทยา,การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อเข้าสู่ สังคมและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษา,ปีที่ ๖,เอกสารงานวิจัยส่วนบุคคล, ๒๕๔๗,หน้า ๒๕๘-๒๕๕.

๖๙ พิชราภรณ์ นวกะคาม,ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ตามสไตล์การเรียนรู้ของเดวิด คอลบ์ วิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้น มัธยมศึกษา,ปีที่ ๓,เอกสารงานวิจัยส่วนบุคคล, ๒๕๕๐ ,หน้า ๖๗-๖๘.

๒.๒. งานวิจัยต่างประเทศ

^{๑๒}เอลแฟนท์ (Elfant. ๒๐๐๒ : ๘๗๕-A) ได้การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง การผสมผสานสไตล์การเรียนรู้ของนิสิตใหม่และสไตล์การสอนของครูผู้สอนโดยนักเรียนที่สำเร็จ การศึกษาโดยใช้กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียน๑๒๘คนที่เรียนในชั้นปีที่ ๑ จำนวน๒กลุ่ม ที่เรียนในภาค เรียนแรก มหาวิทยาลัย จอร์จ ฌสัน ระหว่างฤดูใบไม้ร่วงในปี ๑๙๙๙ เรียนมนุษยศาสตร์ และอีกกลุ่ม เป็นนักเรียนชั้นปีที่ ๒ ที่เรียนวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ แต่ละกลุ่มสอนโดยทีมครูทั้งหมด ๗ คน โดยหมุนเวียนกันสอน โดยใช้เครื่องมือในการตรวจสอบสไตล์การเรียนรู้ของเดวิด คอลบ์ จาก การวิจัย ปรากฏว่า ไม่มีผลกระทบความสัมพันธ์ระหว่างสไตล์การเรียนรู้กับนักเรียนมนุษยศาสตร์ แต่ มี ความสัมพันธ์กับนักเรียนที่เรียนวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ทั้งสองกลุ่มนี้ แสดงว่าไม่มี ผลกระทบ ความสัมพันธ์ทั้งสองทางระหว่างสไตล์การสอนของครูผู้สอนและสไตล์การเรียนรู้ของ นักเรียน ว่า สอดคล้องหรือไม่สอดคล้องกัน

^{๑๓}คอกซ์ (Cox. ๒๐๐๔ : ๔๑๒๔-A) ได้วิจัยสไตล์การเรียนรู้ และเจตคติของนักเรียนที่มี ต่อ การใช้เทคโนโลยีในระดับอุดมศึกษาและการศึกษาผู้ใหญ่ โดยใช้เครื่องมือวัดสไตล์การเรียนรู้ตาม แนวคิดของเดวิด คอลบ์ (LSI) และใช้รูปแบบการวัดเจตคติของ ลูโกว์ เป็นเครื่องมือวัดเจตคติต่อการ ใช้เทคโนโลยีเชิงสำรวจ (ATUTS) กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนที่เรียนในระดับอุดมศึกษาและการศึกษา ผู้ใหญ่ (HTAD) ในภาคฤดูร้อนและฤดูใบไม้ร่วงปี๒๐๐๔ คณะบริหารที่มหาวิทยาลัยแมมฟัส จาก การศึกษาเจตคติที่มีต่อการใช้เทคโนโลยี ผลปรากฏว่าการจัดการเรียนการสอนจะสะดวกและง่ายเมื่อ มีผู้สอน สอนในชั้นเรียน และจะวุ่นวาย สับสนมากในการทำกิจกรรมเมื่อใช้วีดิทัศน์และแผ่น บันทึกละเอียด เจตคติที่มีต่อการใช้เทคโนโลยีค่าต่ำสุดคือ-๑๔ถึงสูงสุด๕๔ บางที่อาจเป็นค่า -๖๐ถึง๖๐ จากการศึกษาศไตล์การเรียนรู้ นักเรียนส่วนใหญ่มีสไตล์การเรียนรู้แบบเจ้าหลักการ (Assimilating) (๔๐.๒%) ตามมาด้วย แบบนักคิดทางเดียว (Converging) (๒๔.๕%) แบบช่างคิด (Diverging) (๒๓.๕%) และ แบบนักปฏิบัติ(Accommodating) (๑๑.๘%) นักเรียนที่มีสไตล์การเรียนรู้แบบนักคิด ทางเดียว (Converging) เป็นกลุ่มที่มีเจตคติต่อการใช้เทคโนโลยีสูงที่สุด (๓๒.๑๖) และ นักเรียนที่มี สไตล์การ เรียนรู้แบบช่างคิด (Diverging) เป็นกลุ่มที่มีเจตคติต่อการใช้เทคโนโลยีต่ำที่สุด (๒๔.๒๑) การวิเคราะห์ ทางสถิติโดยใช้เอโนวา (ANOVA) ผลปรากฏว่า ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อ การใช้ เทคโนโลยีกับสไตล์การเรียนรู้

^{๑๔}โพลฮีมุส (Polhemus. ๒๐๐๕ : ๗๖-A) ได้การเสนอความชำนาญ ในการนำเสนอ เนื้อหา บนคอมพิวเตอร์ ตามสไตล์การเรียนรู้ของเดวิด คอลบ์ โดยการวิเคราะห์การเรียนรู้เฉพาะ

^{๑๒} เอลแฟนท์,ความสัมพันธ์ระหว่าง การผสมผสานสไตล์การเรียนรู้ของนิสิตใหม่และสไตล์การสอน ของครูผู้สอนโดยนักเรียนที่สำเร็จ การศึกษา,เอกสารงานวิจัยส่วนบุคคล, Elfant. ๒๐๐๒ หน้า ๘๗๕-A.

^{๑๓} คอกซ์,สไตล์การเรียนรู้ และเจตคติของนักเรียนที่มีต่อ การใช้เทคโนโลยีในระดับอุดมศึกษาและ การศึกษาผู้ใหญ่,เอกสารงานวิจัยส่วนบุคคล, Cox. ๒๐๐๔ หน้า๔๑๒๔-A.

^{๑๔} โพลฮีมุส,การเสนอความชำนาญ ในการนำเสนอเนื้อหา บนคอมพิวเตอร์ ตามสไตล์การเรียนรู้ของ เดวิด คอลบ์,เอกสารงานวิจัยส่วนบุคคล, Polhemus,๒๐๐๕ หน้า ๗๖-A.

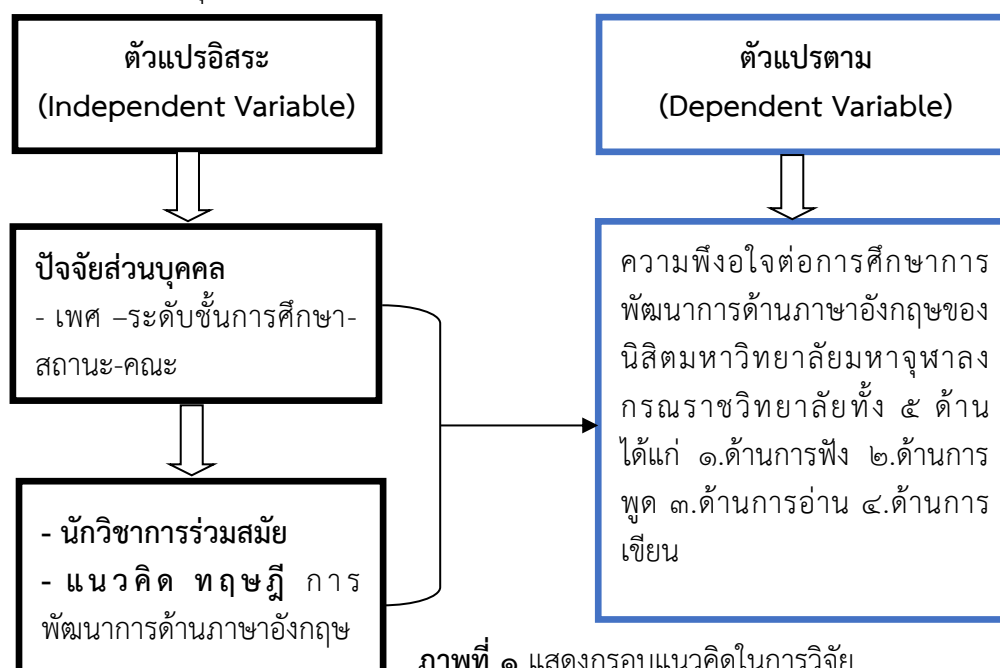
บุคคลบน คอมพิวเตอร์ ได้มีการนำเสนอเนื้อหาการเรียนที่หลากหลาย โดยทดสอบกับนักเรียน ๒ กลุ่ม นักเรียนแต่ละกลุ่มใช้เครื่องมือตรวจสอบตามสไตล์การเรียนรู้ของเดวิด คอลบ์ นักเรียนจะโต้ตอบ กับการนำเสนอเนื้อหาวิชาเรียน ๓ แบบ ในการอธิบายข้อเท็จจริงในธรรมชาติของวิทยาศาสตร์ แบบ ที่ ๑ จะนำเสนอเนื้อหาแบบทุกสไตล์การเรียนรู้ แบบที่ ๒ นำเสนอสไตล์การเรียนรู้แบบนักคิดทาง เดียว (Converger) และแบบที่ ๓ นำเสนอสไตล์การเรียนรู้แบบช่างคิด (Diverger) พฤติกรรมที่เก็บ ไว้และการเปลี่ยนแปลงแบบทดสอบ ไม่สัมพันธ์กับคะแนน

ผลการศึกษาอย่างใกล้ชิด ปรากฏว่า เกิดความชำนาญในรูปแบบการนำเสนองานขึ้น มีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่ได้จากการศึกษาให้ และรูปแบบที่ศึกษามีโอกาสที่จะพัฒนาการเรียนรู้อิงประสบการณ์ในคอมพิวเตอร์ ซึ่งเป็นความชำนาญเฉพาะบุคคล เครื่องมือที่แยกสไตล์การเรียนรู้ของแต่ละบุคคลไม่สามารถยึดเป็นแก่นแท้ได้ การวิจัยนี้ได้เสนอการสำรวจสไตล์การเรียนรู้จะ นำไปสู่การชำนาญในสิ่งแวดล้อม ในการเพิ่ม และรูปแบบวิธีการสอนในคอมพิวเตอร์ แนะนำ แนวทางแยกแยะ ช่วยผู้วิจัยการศึกษาได้เข้าใจการเรียนรู้ของผู้เรียนบนคอมพิวเตอร์

การศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ จะเห็นได้ว่า สไตล์การเรียนรู้ เป็นวิธีการเรียนรู้ตามธรรมชาติ ที่สนองความแตกต่าง ของแต่ละบุคคล ในการรับรู้ประสบการณ์ เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทำให้ผู้ศึกษาด้านคว่าได้เกิดแนวความคิดและสร้างองค์ความรู้ใหม่โดยนำสไตล์การเรียนรู้ของเดวิด คอลบ์ มาพัฒนากระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

๓. กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดในการศึกษาเรื่อง “การศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย” ผู้วิจัยมุ่งการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย แล้วนำมาประมวลเข้าเป็นกรอบแนวคิดดังนี้

ภาพที่ ๑ แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เรื่องการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยโดยวิเคราะห์ข้อมูลจาก เอกสาร ตำรา สถิติ รายงานการวิจัย ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางระเบียบวิธีวิจัยซึ่งประกอบด้วย รูปแบบการวิจัย ประชากร เครื่องมือที่ใช้ การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์เอกสาร การแจกแบบสอบถาม ได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

- ๓.๑ รูปแบบการวิจัย
- ๓.๒ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- ๓.๓ เครื่องมือการวิจัย
- ๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล
- ๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล
- ๓.๖ สถิติที่ใช้ในการวิจัย

๓.๑ รูปแบบการวิจัย

การวิจัยใช้รูปแบบศึกษาการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนดังนี้

๓.๑.๑ ขั้น Research ดำเนินการ ดังนี้

๑. ศึกษาวิเคราะห์เอกสาร และแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
๒. ศึกษาสภาพ โครงสร้าง การศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๓. ศึกษาความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๓.๑.๒ ขั้นDevelopment ดำเนินการ ดังนี้

๑. ศึกษาสภาพ โครงสร้าง การศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ด้วยแบบสอบถามแบบปลายเปิดที่ตอบโดยผู้เชี่ยวชาญ
๒. ศึกษาความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ด้วยแบบสอบถามความพึงพอใจ

๓.๒ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๓.๒.๑ ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการประเมิน ได้แก่ นิสิตที่เป็นสามเณร ภิกษุ ภิกษุณี นิสิตชายและนิสิตหญิง ที่ศึกษาระดับปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก สังกัดส่วนงานบัณฑิตวิทยาลัย, คณะพุทธศาสตร์, คณะครุศาสตร์, คณะสังคมศาสตร์ และคณะมนุษยศาสตร์ (ส่วนกลาง) ซึ่งได้จำนวนประชากรทั้งหมด ๓,๓๔๗ รูป/คน ผู้วิจัยแบ่งจำนวนประชากร แต่คณะตามตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๑.๑ จำนวนประชากรมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (ส่วนกลาง) จำแนกตามส่วนจัดการศึกษาดังนี้

ลำดับ	ส่วนจัดการศึกษา	จำนวน	รวม
๑.	บัณฑิตวิทยาลัย	๑,๕๖๕ รูป/คน	๑,๕๖๕
๒.	คณะพุทธศาสตร์	๓๓๙ รูป/คน	๓๓๙
๓.	คณะครุศาสตร์	๔๑๔ รูป/คน	๔๑๔
๔.	คณะมนุษยศาสตร์	๕๔๗ รูป/คน	๕๔๗
๕.	คณะสังคมศาสตร์	๔๘๒ รูป/คน	๔๘๒
รวมทั้งสิ้น			๓,๓๔๗ รูป/คน

๓.๓ เครื่องมือการวิจัย

ผู้วิจัย ได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือในการวิจัย โดยศึกษาเอกสารวิชาการและจากงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยใช้เครื่องมือในการวิจัย ประกอบด้วย แบบสอบถาม

๑. ลักษณะของเครื่องมือ

๑.๑. ศึกษาหลักแนวคิด ทฤษฎี นักวิชาการร่วมสมัยเกี่ยวกับ การศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๑.๒. แบบสอบถามความพึงพอใจ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้นจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย ๓ ส่วน มีรายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ ๑ เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนิสิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (ส่วนกลาง)

ส่วนที่ ๒ แบบสอบถามเกี่ยวกับการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้เป็นลักษณะคำถามแบบปลายปิด (Closed Form) ซึ่งกำหนดไว้ ๔ ดาน ได้แก่

๑. ด้านการฟัง

๒. ด้านการพูด

๓. ด้านการอ่าน

๔. ด้านการเขียน

ส่วนที่ ๓ ข้อเสนอแนะ

๒. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

๒.๑ ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๒.๒ กำหนดกรอบแนวคิดในการสร้างเครื่องมือ

๒.๓ สร้างเครื่องมือ

๒.๔ เสนอร่างเครื่องมือต่อที่ประชุม ตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไข ให้ข้อเสนอแนะ แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข เพื่อพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม

๒.๕ เสนอเครื่องมือต่อที่ประชุม ตรวจสอบความตรงด้านโครงสร้าง (Construct Validity) และความตรงด้านเนื้อหา (Content Validity)

๒.๖ นำแบบสอบถามมาปรับปรุงตามคำแนะนำของที่ประชุมและคณะกรรมการ ในที่ประชุมแล้วนำไปตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา

๓. การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือเป็นแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ ๑ ศึกษาแนวคิด เอกสาร ตำรา ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำผลการศึกษามาสร้างแบบสอบถามพร้อมกับคำปรึกษาคณะกรรมการในที่ประชุม

ขั้นตอนที่ ๒ นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษา ค้นคว้ามาประมวลเป็นกรอบแนวคิด กำหนดขอบเขตและเครื่องมือในการวิจัย

ขั้นตอนที่ ๓ สร้างแบบสอบถามเพื่อให้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ขั้นตอนที่ ๔ นำแบบสอบถามที่ได้สร้างขึ้น เสนอให้คณะกรรมการในที่ประชุม เพื่อพิจารณาตรวจแก้ไขและเสนอแนะเชิงโครงสร้างเนื้อหา ภาษา

ขั้นตอนที่ ๕ นำแบบสอบถามที่ปรับเนื้อหาและภาษาตามคำแนะนำ จากคณะกรรมการในที่ประชุม ตลอดถึงเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง เนื้อหา และภาษา

ขั้นตอนที่ ๖ นำแบบสอบถามปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมเรื่องภาษา ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ และเสนอคณะกรรมการตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง

ขั้นตอนที่ ๗ นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างการวิจัย

๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

๑.การศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้ทำการศึกษาแนวคิด หลักการ ทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หลังจากศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้ว ผู้วิจัยได้ประมวลและสรุปเนื้อหาสาระสำคัญในการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และจัดทำเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๒. ผู้วิจัยขอหนังสือจากผู้อำนวยการกองแผนงาน เพื่อขออนุญาตแจกแบบสอบถาม

๓. แจกแบบสอบถามการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๔. เก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยใช้สถิติดังนี้

ข้อมูลเชิงปริมาณ วิเคราะห์โดยคำนวณค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการทดสอบค่าที่ t-test และ F-test โดยมีเกณฑ์แปลผลดังต่อไปนี้

๕ หมายถึง มีระดับความคิดเห็น มากที่สุด

๔ หมายถึง มีระดับความคิดเห็น มาก

๓ หมายถึง มีระดับความคิดเห็น ปานกลาง

๒ หมายถึง มีระดับความคิดเห็น น้อย

๑ หมายถึง มีระดับความคิดเห็น น้อยที่สุด

เกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล ดังต่อไปนี้

๔.๕๐ – ๕.๐๐ กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ มีผลต่อการปลูกฝังมากที่สุด

๓.๕๐ – ๔.๔๙ กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ มีผลต่อการปลูกฝังมาก

๒.๕๐ – ๓.๔๙ กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ มีผลต่อการปลูกฝังปานกลาง

๑.๕๐ – ๒.๔๙ กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ มีผลต่อการปลูกฝังน้อย

๑.๐๐ – ๑.๔๙ กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ มีผลต่อการปลูกฝังน้อยที่สุด

๓.๖ สถิติที่ใช้ในการวิจัย

๑. ค่าตัวกลางเลขคณิต $\bar{X}$ (Arithmetic mean)

๒. ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน SD (Standard deviation)

บทที่ ๔

ผลการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาแนวคิด ทฤษฎีการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เพื่อศึกษาความพึงพอใจการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เพื่อเสนอแนะการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยวิธีการเก็บข้อมูลคือใช้แบบสอบถามจำนวน ๓,๓๔๗ ชุด เก็บรวบรวมจากกลุ่มตัวอย่างในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผู้วิจัยจึงขอนำเสนอและอภิปรายผลการวิเคราะห์ในรูปแบบของตาราง แบ่งออกเป็น ๓ ตอน คือ

๔.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ (Percentage)

๔.๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

๔.๓ ข้อเสนอแนะความคิดเห็นต่อการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๔.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ (Percentage)

ตารางที่ ๔.๑ แสดงจำนวนและค่าร้อยละของนิสิตระดับ ปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	๒,๓๗๓	๗๓.๕
หญิง	๙๗๔	๒๖.๕
รวม	๓,๓๔๗	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๔.๑ พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน ๒,๓๗๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๓.๕ และเพศหญิง จำนวน ๙๗๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๕

ตารางที่ ๔.๒ แสดงจำนวนและค่าร้อยละของนิสิตระดับ ปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ปริญญาตรี	๑๗๘๒	๙๑.๖
ปริญญาโท	๘๕๑	๐๔.๖
ปริญญาเอก	๗๑๔	๐๓.๖
รวม	๓,๓๔๗	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๔.๒ พบว่า นิสิตส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน ๑๗๘๒ รูป/คน คิดเป็นร้อยละ ๙๑.๖ รองลงมาคือ ปริญญาโท จำนวน ๘๕๑ รูป/คน คิดเป็นร้อยละ ๐๔.๖ และปริญญาเอก คิดเป็นร้อยละ ๐๓.๖ ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๓ แสดงจำนวนและค่าร้อยละของนิสิตระดับ ปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก จำแนกตามสถานะ

สถานะ	จำนวน	ร้อยละ
บรรพชิต	๑,๙๕๘	๕๙.๒
คฤหัสถ์	๑,๓๘๙	๔๐.๖
รวม	๓,๓๔๗	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๔.๓ พบว่า นิสิตส่วนใหญ่มีสถานะ เป็นบรรพชิต จำนวน ๑,๙๕๘ รูป คิดเป็นร้อยละ ๕๙.๒ รองลงมามีสถานะเป็นคฤหัสถ์ จำนวน ๑,๓๘๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๖ ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๔ แสดงจำนวนและค่าร้อยละของนิสิตระดับ ปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก จำแนกตามคณะ

คณะ	จำนวน	ร้อยละ
พุทธศาสตร์	๗๓๐	๐๗.๔
ครุศาสตร์	๘๐๖	๒๐.๗
มนุษยศาสตร์	๙๓๘	๔๙.๕
สังคมศาสตร์	๘๗๓	๒๖.๒
รวม	๓,๓๔๗	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๔.๔ พบว่า นิสิตส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามศึกษาอยู่คณะมนุษยศาสตร์ จำนวน ๙๓๘ รูป/คน คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๕ รองลงมาศึกษาคณะสังคมศาสตร์ จำนวน ๘๗๓ รูป/คน

คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๒ รองลงมาคือศึกษาคณะพุทธศาสตร์ จำนวน ๘๐๖ รูป/คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๗ และศึกษาคณะพุทธศาสตร์ จำนวน ๗๓๐ รูป/คน คิดเป็นร้อยละ ๐๗.๔ ตามลำดับ

๔.๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนิสิตต่อการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตารางที่ ๔.๕ แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถามความพึงพอใจของนิสิต ต่อการศึกษพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน

หลักการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนมัธยมศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
๑. ด้านการฟัง	๓.๘๒	๐.๕๐	มาก
๒. ด้านการพูด	๓.๙๖	๐.๖๒	มาก
๓. ด้านการอ่าน	๓.๙๒	๐.๕๖	มาก
๔. ด้านการเขียน	๓.๗๑	๐.๗๐	มาก
รวม	๓.๘๔	๐.๔๙	มาก

จากตารางที่ ๔.๕ นิสิตมีความคิดเห็นต่อการศึกษพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๘๔$) พิจารณาเป็นรายด้าน ตามลำดับค่าเฉลี่ย คือ ด้านการพูด ($\bar{X} = ๓.๙๖$) ด้านการอ่าน ($\bar{X} = ๓.๙๒$) ด้านการฟัง ($\bar{X} = ๓.๘๒$) ด้านการเขียน ($\bar{X} = ๓.๗๑$) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๖ แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถามความพึงพอใจของนิสิต ต่อการศึกษพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในด้านการฟัง

ด้านการฟัง	$\bar{X}$	S.D.	ความพึงพอใจ
๑. การสนทนาในชีวิตประจำวัน	๓.๗๙	๐.๗๐	มาก
๒. ข่าวจากโทรทัศน์ หรือ วีดีโอ	๓.๘๐	๐.๗๔	มาก
๓. การฟังบรรยาย	๔.๐๐	๐.๘๒	มาก
๔. สำเนียงการออกเสียง	๓.๓๖	๐.๙๔	ปานกลาง
๕. ฟังการฟังเพลงภาษาอังกฤษ	๓.๗๓	๐.๙๖	มาก
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	๓.๘๒	๐.๕๐	มาก

จากตารางที่ ๔.๖ พบว่านิสิตมีความพึงพอใจที่มีต่อการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในด้านการฟัง ภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.82$) ข้อที่นิสิตมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดคือ การฟังบรรยาย ($\bar{X} = 4.00$) ข่าวจากโทรทัศน์ หรือ วีดีโอ ($\bar{X} = 3.80$) การสนทนาในชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 3.79$) ฟังการฟังเพลงภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.73$) และข้อที่นิสิตมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง หนึ่งข้อ คือ สำเนียงการออกเสียง ($\bar{X} = 3.36$)

ตารางที่ ๔.๗ แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถามความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในด้านการพูด

ด้านการพูด	$\bar{X}$	S.D.	ความพึงพอใจ
๑. การถามและการตอบคำถามในการทำงาน	3.98	0.79	มาก
๒. การสนทนาในชีวิตประจำวัน	4.01	0.77	มาก
๓. การนำเสนอ	3.70	0.90	มาก
๔. การอภิปรายทางการศึกษา	3.86	0.97	มาก
๕. การประชาสัมพันธ์	4.30	0.75	มาก
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	3.96	0.62	มาก

จากตารางที่ ๔.๗ พบว่านิสิตมีความพึงพอใจที่มีต่อการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในด้านการพูด ภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$) ที่นิสิตมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดคือ การประชาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 4.30$) การสนทนาในชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 4.01$) การถามและการตอบคำถามในการทำงาน ($\bar{X} = 3.98$) การอภิปรายทางการศึกษา ($\bar{X} = 3.86$) และการนำเสนอ ($\bar{X} = 3.70$)

ตารางที่ ๔.๘ แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถามความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยในด้านการอ่าน

ด้านการอ่าน	$\bar{X}$	S.D.	ความพึงพอใจ
๑. การอ่านเร็ว	3.95	0.76	มาก
๒. การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ	3.87	0.75	มาก
๓. การอ่านเชิงวิเคราะห์	3.77	0.84	มาก
๔. การเข้าใจความหมายของคำจากบริบท	3.98	0.76	มาก
๕. การใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ	4.06	0.75	มาก
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	3.92	0.56	มาก

จากตารางที่ ๔.๘ พบว่านิสิตมีความพึงพอใจที่มีต่อการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในด้านการอ่าน ภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$) ที่นิสิตมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกข้อคือ การใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.06$) การเข้าใจความหมายของคำจากบริบท ($\bar{X} = 3.98$) การอ่านเร็ว ($\bar{X} = 3.95$) การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ ($\bar{X} = 3.87$) และการอ่านเชิงวิเคราะห์ ($\bar{X} = 3.77$)

ตารางที่ ๔.๙ แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถามความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยในด้านการเขียน

ด้านการเขียน	$\bar{X}$	S.D.	ความพึงพอใจ
๑. ทบทวนการใช้ไวยากรณ์	3.72	0.63	มาก
๒. การบันทึกย่อจากหนังสือ	3.66	0.62	มาก
๓. การเขียนเรียงความ	3.95	0.68	มาก
๔. การเขียน E-mail	3.75	0.63	มาก
๕. การบันทึกย่อจากการฟังบรรยาย	3.60	0.68	มาก
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	3.71	0.70	มาก

จากตารางที่ ๔.๙ พบว่านิสิตมีความพึงพอใจที่มีต่อการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในด้านการเขียน ภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$) ที่นิสิตมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกข้อคือ การเขียนเรียงความ ($\bar{X} = 3.95$) การเขียน E-mail ($\bar{X} = 3.75$) ทบทวนการใช้ไวยากรณ์ ($\bar{X} = 3.72$) การบันทึกย่อจากหนังสือ ($\bar{X} = 3.66$) และการบันทึกย่อจากการฟังบรรยาย ($\bar{X} = 3.60$)

๔.๓ ข้อเสนอแนะความคิดเห็นต่อการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ตารางที่ ๔.๑๐ ข้อเสนอแนะการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ด้านการฟัง (N=3,347)

ข้อที่	ข้อเสนอแนะการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษด้านการฟัง	จำนวน	ร้อยละ
๑	ควรมีห้องสำหรับให้นิสิตค้นคว้าสนทนาโต้ตอบกัน	๑๑๐	๓.๒๘
๒	ควรมีการปรับปรุงการสอนโดยสื่อประกอบเยอะๆ	๙๐	๒.๖๘
๓	ควรมีกิจกรรมการฟังอย่างน้อย ๑๕ นาทีทุกวัน	๒๒๐	๖.๕๗

ตารางที่ ๔.๑๑ ข้อเสนอแนะการส่งเสริมการบริการวิชาการด้านพระพุทธศาสนาของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ด้านการพูด (N=๓,๓๔๗)

ข้อที่	ข้อเสนอแนะการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษด้านการพูด	จำนวน	ร้อยละ
๑	ควรมีการจัดกิจกรรมการพูดโต้ตอบกัน บนเวที	๒๖๐	๗.๗๖
๒	สร้างความกล้า ให้กับนิสิต	๑๕๐	๔.๔๘
๓	การได้โต้ตอบกับชาวต่างชาติอย่างจริงจัง	๑๒๘	๓.๘๒

ตารางที่ ๔.๑๒ ข้อเสนอแนะการส่งเสริมการบริการวิชาการด้านพระพุทธศาสนาของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ด้านการพูด (N=๓,๓๔๗)

ข้อที่	ข้อเสนอแนะการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษด้านการอ่าน	จำนวน	ร้อยละ
๑	ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อวิชาในวิชาอื่นๆ	๑๑๐	๓.๒๘
๒	ครูควรมีการพัฒนาในการใช้สื่อเทคโนโลยีในการสอนที่ทันสมัยให้มากขึ้นเหมาะกับการเรียน	๓๓๘	๑๐.๐๙
๓	มหาวิทยาลัยควรจัดหาสื่อ และแหล่งเรียนรู้ให้ตรงกับการพัฒนาการด้านการอ่าน	๘๘	๒.๖๒

ตารางที่ ๔.๑๓ ข้อเสนอแนะการส่งเสริมการบริการวิชาการด้านพระพุทธศาสนาของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ด้านการเขียน (N=๓,๓๔๗)

ข้อที่	ข้อเสนอแนะการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษด้านการเขียน	จำนวน	ร้อยละ
๑	ควรมีกิจกรรมทดสอบการเขียนวันละ ๑๕ นาที	๑๕๕	๔.๖๓
๒	การทำรายงานควรเน้นการเขียน ไม่ควร copy	๘๙	๒.๖๖
๓	นิสิตจะได้ฝึกความคิดเห็น กับครูและเพื่อนโดยการเขียน	๒๑๑	๖.๓๐

บทที่ ๕

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวคิด ทฤษฎีการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เพื่อเสนอแนะการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นิสิตที่ศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก จำนวน ๓,๓๔๗ รูป/คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การหาค่าความถี่และค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สถิติทดสอบค่าที (t-test) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์วิเคราะห์สถิติสำเร็จรูป ผลสรุปการวิจัยได้ดังนี้

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

การศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย สรุปได้ดังนี้

๕.๑.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

เพศ นิสิตผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น ๓,๓๔๗ รูป/คน พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน ๒,๓๗๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๓.๕ และเพศหญิง จำนวน ๙๗๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๕

ระดับการศึกษา นิสิตผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น ๓,๓๔๗ รูป/คน นิสิตส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน ๑๗๘๒ รูป/คน คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๖ รองลงมาคือ ปริญญาโท จำนวน ๘๕๑ รูป/คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๖ และปริญญาเอก คิดเป็นร้อยละ ๐๓.๖

สถานะ นิสิตผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น ๓,๓๔๗ รูป/คน นิสิตส่วนใหญ่มีสถานะเป็นบรรชิต จำนวน ๑,๙๕๘ รูป คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๒ รองลงมาสถานะเป็นคฤหัสถ์ จำนวน ๑,๓๘๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๖

คณะ นิสิตผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น ๓,๓๔๗ รูป/คน นิสิตส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามศึกษาอยู่คณะมนุษยศาสตร์ จำนวน ๘๓๘ รูป/คน คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๕ รองลงมาศึกษาคณะสังคมศาสตร์ จำนวน ๘๗๓ รูป/คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๒ รองลงมาคือศึกษาคณะพุทธศาสตร์ จำนวน ๘๐๖ รูป/คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๗ และศึกษาคณะพุทธศาสตร์ จำนวน ๗๓๐ รูป/คน คิดเป็นร้อยละ ๐๗.๔ ตามลำดับ

๕.๑.๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนิสิตต่อการศึกษาด้านภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พบว่า

๑. ภาพรวม นิสิตมีความคิดเห็นต่อการศึกษาด้านภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยรวม อยู่ในระดับมาก พิจารณาเป็นรายด้านตามลำดับค่าเฉลี่ย คือ ด้านการพูด ด้านการอ่าน ด้านการฟัง และด้านการเขียน

๒. ด้านการฟัง นิสิตมีความพึงพอใจที่มีต่อการศึกษาด้านภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในด้านการฟัง ภาพรวม อยู่ในระดับมาก ข้อที่นิสิตมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดคือ การฟังบรรยาย ข่าวจากโทรทัศน์ หรือ วีดีโอ การสนทนาในชีวิตประจำวัน ฟังการฟังเพลงภาษาอังกฤษ และข้อที่นิสิตมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง หนึ่งข้อ คือ สำเนียงการออกเสียง

๓. ด้านการพูด นิสิตมีความพึงพอใจที่มีต่อการศึกษาด้านภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในด้านการพูด ภาพรวม อยู่ในระดับมาก ที่นิสิตมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดคือ การประชาสัมพันธ์ การสนทนาในชีวิตประจำวัน การถามและการตอบคำถามในการทำงาน การอภิปรายทางการศึกษา และการนำเสนอ

๔. ด้านการอ่าน นิสิตมีความพึงพอใจที่มีต่อการศึกษาด้านภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในด้านการอ่าน ภาพรวม อยู่ในระดับมาก ที่นิสิตมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดคือ การใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ การเข้าใจความหมายของคำจากบริบท การอ่านเร็ว การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ และการอ่านเชิงวิเคราะห์

๕. ด้านการเขียน นิสิตมีความพึงพอใจที่มีต่อการศึกษาด้านภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในด้านการเขียน ภาพรวม อยู่ในระดับมาก ที่นิสิตมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดคือ การเขียนเรียงความ การเขียน E-mail ทบทวนการใช้ไวยากรณ์ การบันทึกย่อจากหนังสือ และการบันทึกย่อจากการฟังบรรยาย

๕.๑.๓ ข้อเสนอแนะความคิดเห็นต่อการศึกษาด้านภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ดังนี้

ด้านการฟัง คือ ควรมีห้องสำหรับให้นิสิตค้นคว้าสนทนาโต้ตอบกัน ,ควรมีการปรับปรุงการสอนโดยสื่อประกอบเยอะๆ,ควรมีกิจกรรมการฟังอย่างน้อย ๑๕ นาทีทุกวัน

ด้านการพูด คือ ควรมีการจัดกิจกรรมการพูด โต้ตอบกัน บนเวที,สร้างความกล้า ให้กับนิสิต,การได้โต้ตอบกับชาวต่างชาติอย่างจริงจัง

ด้านอ่าน คือ ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อวิชาในวิชาอื่นๆ ,ครูควรมีการพัฒนาในการใช้สื่อเทคโนโลยีในการสอนที่ทันสมัยให้มากขึ้นเหมาะกับการเรียน,มหาวิทยาลัยควรจัดหาสื่อ และแหล่งเรียนรู้ให้ตรงกับพัฒนาการด้านการอ่าน

ด้านการเขียน คือ ควรมีกิจกรรมทดสอบการเขียนวันละ ๑๕ นาที, การทำรายงานควรเน้นการเขียน ไม่ควร copy, นิสิตจะได้ออกความคิดเห็น กับครูและเพื่อนโดยการเขียน

๕.๒ อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง การศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ข้อสรุปที่มีประเด็นที่ผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายผล ดังต่อไปนี้

๕.๒.๑ ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จากการศึกษาวิจัยความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยรวมอยู่ในระดับมาก พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้าน อยู่ในระดับมากทั้งหมด ได้แก่ ด้านการฟัง,ด้านการพูด,ด้านการอ่านและด้านการเขียน ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการส่งเสริมการบริการวิชาการด้านพระพุทธศาสนาของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อยู่ในระดับมาก

๕.๒.๒ จากผลการวิจัยที่ได้ศึกษาทำให้เห็นได้ว่าความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ย่อมมีผลต่อการบริหารงานวิชาการ และการจัดการเรียนการสอนของนิสิตเป็นอย่างมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏผลดังนี้

๑. ด้านการฟัง นิสิตมีความพึงพอใจที่มีต่อการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในด้านการฟัง ภาพรวม อยู่ในระดับมาก ข้อที่นิสิตมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดคือ การฟังบรรยาย ข่าวจากโทรทัศน์ หรือ วีดีโอ การสนทนาในชีวิตประจำวัน ฟังการฟังเพลงภาษาอังกฤษ และข้อที่นิสิตมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง หนึ่งข้อ คือ สำเนียงการออกเสียง

๒. ด้านการพูด นิสิตมีความพึงพอใจที่มีต่อการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในด้านการพูด ภาพรวม อยู่ในระดับมาก ที่นิสิตมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดคือ การประชาสัมพันธ์ การสนทนาในชีวิตประจำวัน การถามและการตอบคำถามในการทำงาน การอภิปรายทางการศึกษา และการนำเสนอ

๓. ด้านการเขียน นิสิตมีความพึงพอใจที่มีต่อการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในด้านการเขียน ภาพรวม อยู่ในระดับมาก ที่นิสิตมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดคือ การเขียนเรียงความ การเขียน E-mail ทบทวนการใช้ไวยากรณ์ การบันทึกย่อจากหนังสือ และการบันทึกย่อจากการฟังบรรยาย

๔. ด้านการอ่าน นิสิตมีความพึงพอใจที่มีต่อการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในด้านการอ่าน ภาพรวม อยู่ในระดับมาก ที่นิสิตมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดคือ การใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ การเข้าใจความหมายของคำจากบริบท การอ่านเร็ว การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ และการอ่านเชิงวิเคราะห์ **ศรีพร ออมสิน** ได้ศึกษาความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการตามทัศนะของนักเรียนโรงเรียนชุมชนบ้านหลุมหลัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต ๔ ผลการศึกษาพบว่า

๑. ความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการตามทัศนะของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน

๒. นักเรียนหญิงมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการสูงกว่านักเรียนชาย ๓ ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการจัดกิจกรรม ส่วนนักเรียนชายมีความพึงพอใจสูงกว่านักเรียนหญิง ๑ ด้าน คือ ด้านนวัตกรรม เทคโนโลยี สื่อ และห้องสมุด

๓. นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำกว่า ๒.๐๐ มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการสูงกว่านักเรียนที่มีระดับผลการเรียน ๒.๐๐ ขึ้นไป ๒ ด้าน คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านนวัตกรรม เทคโนโลยี สื่อ และห้องสมุด ส่วนนักเรียนที่มีระดับผลการเรียน ๒.๐๐ ขึ้นไป มีความพึงพอใจสูงกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำกว่า ๒.๐๐ ๒ ด้าน คือ ด้านหลักสูตร และด้านการจัดกิจกรรม

๕.๒.๓ ข้อเสนอแนะความคิดเห็นต่อการส่งเสริมการบริการวิชาการด้านพระพุทธศาสนาของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ดังนี้

ด้านการฟัง คือ ควรมีห้องสำหรับให้นิสิตค้นคว้าสนทนาโต้ตอบกัน ,ควรมีการปรับปรุงการสอนโดยสื่อประกอบเยอะๆ,ควรมีกิจกรรมการฟังอย่างน้อย ๑๕ นาทีทุกวัน

ด้านการพูด คือ ควรมีการจัดกิจกรรมการพูด โต้ตอบกัน บนเวที,สร้างความกล้า ให้กับนิสิต,การโต้ตอบกับชาวต่างชาติอย่างจริงจัง

ด้านอ่าน คือ ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อวิชาในวิชาอื่นๆ ,ครูควรมีการพัฒนาในการใช้สื่อเทคโนโลยีในการสอนที่ทันสมัยให้มากขึ้นเหมาะกับการเรียน,มหาวิทยาลัยควรจัดหาสื่อ และแหล่งเรียนรู้ให้ตรงกับการพัฒนาการด้านการอ่าน

ด้านการเขียน คือ ควรมีกิจกรรมทดสอบการเขียนวันละ ๑๕ นาที, การทำรายงานควรเน้นการเขียน ไม่ควร copy, นิสิตจะได้ออกความคิดเห็น กับครูและเพื่อนโดยการเขียน

๕.๓ ข้อเสนอแนะทั่วไป

๕.๓.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ผลการวิจัยในครั้งนี้สามารถนำไปปรับใช้กับสถานศึกษาได้ เป็นอย่างดี เช่น ๑. การนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ ผลการวิจัยในครั้งนี้สามารถนำไปปรับใช้กับมหาวิทยาลัยที่มีปัญหาในด้านต่าง ได้แก่

๑. ด้านการบริหารสถานศึกษาตามบทบาท ภาระ หน้าที่และงานของผู้บริหารสถานศึกษานั้น งานวิชาการถือว่าเป็นงานหลัก ที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพของผู้เรียน ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ ส่วนงานอื่นๆ ถือว่าเป็นงานที่สำคัญรองลงมาและเป็นงานสนับสนุน ผู้บริหารสถานศึกษาควรยึดเอางานวิชาการเป็นหลักในการบริหารและมีความเป็นผู้นำทางวิชาการที่จะนำมหาวิทยาลัยไปสู่ความสำเร็จ

๒. ด้านการบริหารงานวิชาการ เป็นหัวใจสำคัญของสถานศึกษาและเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนของแต่ละสถานศึกษา ดังนั้น การศึกษาจึงยังไม่บรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาที่ดีตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ จะพบได้ว่าผลการวิจัยได้กล่าวถึงปัญหาการบริหารการศึกษา และนักบริหารการศึกษาได้เน้นให้มีการปฏิรูปการศึกษา โดยมีเป้าหมาย คือการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา พัฒนาผู้เรียน พัฒนาการเรียนการสอน และพัฒนาสถานศึกษา

๓. การจัดสภาพการเรียนรู้หรือจัดบรรยากาศในการเรียนที่เหมาะสม จะทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจและสนุกสนานกับการเรียน โดยที่สถานศึกษาจะต้องจัดบรรยากาศในการเรียนให้ผู้เรียนสนใจหรือพึงพอใจได้ และเกิดความอยากเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยมีการกำหนดทิศทางการทำงานและนโยบายในการบริหารงานวิชาการที่ชัดเจน

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

คอกซ์,สไตล์การเรียนรู้ และเจตคติของนักเรียนที่มีต่อ การใช้เทคโนโลยีในระดับอุดมศึกษาและการศึกษาผู้ใหญ่,

เอกสารงานวิจัยส่วนบุคคล, Cox. ๒๐๐๔ หน้า๔๑๒๔-A.

จารุพันธ์ คะเชนทร์ชาติ, สไตล์การเรียนรู้ และสภาวะเอกลักษณ์ แห่งตนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในจังหวัด

นครราชสีมา,เอกสารงานวิจัยส่วนบุคคล,วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร,๒๕๔๔ : ๗๕-๗๖.

ประภาสริ จิตต์ปราณี, การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้ สอดคล้องกับสไตล์การเรียนรู้ของนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนอนุบาลชัยภูมิ สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิเขต ๑,เอกสาร

งานวิจัยส่วนบุคคล, ๒๕๔๗,หน้า๘๒.

ประสาธ อิศรปริดา. ๒๕๓๘ : ๑๐๒ ; อ้างอิงมาจาก David Kolb. ๑๙๘๔ : Web Site
พัชรภรณ์ นวกะคาม,ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ตามสไตล์การเรียนรู้ของเดวิด

คอล์บ วิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้น มัธยมศึกษา,ปีที่ ๓,เอกสารงานวิจัยส่วนบุคคล, ๒๕๕๐ ,หน้า๖๗-๖๘.

โพลฮีมัส,การเสนอความชำนาญ ในการนำเสนอเนื้อหา บนคอมพิวเตอร์ ตามสไตล์การเรียนรู้ของเดวิด คอล์บ,

เอกสารงานวิจัยส่วนบุคคล, Polhemus,๒๐๐๕ หน้า ๗๖-A.

วิไลวรรณ แพทยา,การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อเข้าสู่ สังคมและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖,เอกสาร

งานวิจัยส่วนบุคคล, ๒๕๔๗,หน้า ๒๔๘-๒๕๕.

อิสราภรณ์ อินทร์สำราญ, สไตล์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของ นิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ,เอกสารงานวิจัยส่วนบุคคล,มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ๒๕๔๖ .

เอลแฟนท์,ความสัมพันธ์ระหว่าง การผสมผสานสไตล์การเรียนรู้ของนิสิตใหม่และสไตล์การสอนของครูผู้สอน

โดยนักเรียนที่สำเร็จ การศึกษา,เอกสารงานวิจัยส่วนบุคคล, Elfant. ๒๐๐๒.

ภาษาอังกฤษ

Cottrell. Donald. P.. **Teacher Education for a Free People.**

Eisner. E. “Educational Connoisseurship and Criticism : Their Form and Functions in Educational Evaluation”. **Journal of Aesthetic Education.** (๑๙๗๖) :

Ivancevich. J.H.. et al.. **Management : Principles and Functions.** ๓rd ed.. (Boston : M.A.; Richard D. Irwin. ๑๙๙๔).

Jame. F.Don.. “Academic Organization”. in Knowles Asas. **Handbook of College and University Administration.**

Keeves. P.J.. **Educational Research. Methodology. and Measurement : An International Handbook.** (Oxford: Pergmon Press. ๑๙๘๘).

Kenworthy. Walter J. **Instruction.** ใน Know.Asas..Handbook of college and University Administration.

Kerterz. Stephen D.. ed.. **The Task of Universities in a changing world.** ๒nd ed.. (Notre Dame : University of Notre Dame Press. ๑๙๗๒).

Knowles. Asas. Editor-in-chief. **Handbook of College and University Administration.** (New York : McGraw-Hill Book Company. ๑๙๗๐).

Manning. Turnstone E.. “Academic Affairs Administration”. in **Handbook of College and University Administration.**

Marsh. Herbert W.. and Bailey. Michael. “Multidimensional Students Evaluation of Teaching Effectiveness; A Profile Analysis”. **Journal of Higher Education.** (September-October. ๑๙๙๔).

Saylor J.Galen and Alexander. William M. **Curriculum Planning for Better Teaching and Learning.** ๔th ed.. (New York : Rinehart and Company. Inc. ๑๙๕๙)..

Seldin. Peter. “How Administrators Can Improve Teaching”. **Journal of Higher Education.** (March-April. ๑๙๙๓).

ภาคผนวก

- ภาคผนวก ก.
- ภาคผนวก ข.

ภาคผนวก ก

- หนังสือแบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับหัวข้อวิจัยสถาบัน
- แบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับหัวข้อวิจัยสถาบัน
- ผลแบบสอบถามความพึงพอใจต่อหัวข้อวิจัยสถาบัน กลุ่มงานวิจัยสถาบัน
และสารสนเทศ กองแผนงาน สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลง
กรณราชวิทยาลัย

**วิเคราะห์แบบสอบถามความพึงพอใจต่อหัวข้อวิจัยสถาบัน
กลุ่มงานวิจัยสถาบันและสารสนเทศ กองแผนงาน สำนักงานอธิการบดี
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย**

.....

**ส่วนที่ ๑ ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามความพึงพอใจของส่วนงานในกำกับของ
มหาวิทยาลัยต่อหัวข้อวิจัย โดยภาพรวม**

		Statistics			
		หัวข้อที่๑	หัวข้อที่๒	หัวข้อที่๓	หัวข้อที่๔
N	Valid	๑๗๓	๑๗๓	๑๗๓	๑๗๓
	Missing	๐	๐	๐	๐
Mean		.๕๓	.๕๐	.๕๖	.๕๓
Std. Deviation		.๕๐๐	.๕๐๑	.๔๙๘	.๕๖๓

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามโดยภาพรวม ๒ ลำดับ พบว่า ส่วนงานในกำกับของมหาวิทยาลัยต่อหัวข้อวิจัย มีความพึงพอใจหัวข้อวิจัยที่ ๓ มากที่สุด คือ เรื่องการส่งเสริมการบริการวิชาการด้านพระพุทธศาสนาของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ (Mean : ๐.๕๖ และค่า S.D. ๐.๔๙) รองลงมา คือ หัวข้อที่ ๑ คือ เรื่องการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ (Mean : ๐.๕๓ และค่า S.D. ๐.๕๐)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามแยกเป็นหัวข้อโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้แก่

หัวข้อที่ ๓ เรื่องการส่งเสริมการบริการวิชาการด้านพระพุทธศาสนาของนิสิต
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยา

		หัวข้อที่ ๓		Valid Percent	Cumulative Percent
		Frequency	Percent		
Valid	๐	๗๖	๔๓.๙	๔๓.๙	๔๓.๙
	การส่งเสริมการบริการ วิชาการด้าน พระพุทธศาสนาของนิสิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลง กรณราชวิทยา	๙๗	๕๖.๑	๕๖.๑	๑๐๐.๐
	Total	๑๗๓	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	

หัวข้อที่ ๑ เรื่องการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนิสิต
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

		หัวข้อที่ ๑		Valid Percent	Cumulative Percent
		Frequency	Percent		
Valid	๐	๘๑	๔๖.๘	๔๖.๘	๔๖.๘
	การศึกษาพัฒนาการด้าน ภาษาอังกฤษของนิสิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลง กรณราชวิทยาลัย	๙๒	๕๓.๒	๕๓.๒	๑๐๐.๐
	Total	๑๗๓	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	

หัวข้อที่ ๒ เรื่องการส่งเสริมงานวิจัยของบุคลากรในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

หัวข้อที่๒				Valid	Cumulative
		Frequency	Percent	Percent	Percent
Valid	๐	๘๗	๕๐.๓	๕๐.๓	๕๐.๓
	การส่งเสริมงานวิจัยของ บุคลากรในมหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราช วิทยาลัย	๘๖	๔๙.๗	๔๙.๗	๑๐๐.๐
	Total	๑๗๓	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	

หัวข้อที่ ๔ เรื่องศึกษาความมีส่วนร่วมการจัดกิจกรรมทะนุบำรุงและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของ
นิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

หัวข้อที่๔				Valid	Cumulative
		Frequency	Percent	Percent	Percent
Valid	๐	๑๐๑	๕๘.๔	๕๘.๔	๕๘.๔
	ศึกษาความมีส่วนร่วมการ จัดกิจกรรมทะนุบำรุงและ อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของ นิสิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬา ลกรณราชวิทยาลัย	๗๑	๔๑.๐	๔๑.๐	๙๙.๔
	๔	๑	.๖	.๖	๑๐๐.๐
	Total	๑๗๓	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	

ส่วนที่ ๒ ข้อเสนอแนะ

๑. ควรพัฒนาให้มีคุณภาพต่อไป
๒. ควรศึกษาเฉพาะด้านพระพุทธศาสนา
๓. เสริมสร้างคู่กับการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น
๔. มีการพัฒนาและปรับปรุงให้เกิดการใช้ระบบสารสนเทศและนวัตกรรมใหม่ๆ อยู่เสมอ
๕. เพิ่มการพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรม เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีกับนิสิตและพุทธบริษัททั่วไป
๖. ควรจัดแนะแนวการศึกษาภาษาต่างประเทศเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับ AEC ให้กับบุคลากรในมหาวิทยาลัย รวมไปถึงพระสงฆ์และฆราวาสทุกรูป/คนด้วย
๗. ส่งเสริมให้นิสิตของมหาวิทยาลัยได้มีส่วนร่วมในการดูแลรักษาทรัพย์สินทางพระพุทธศาสนา ไม่ลบหลู่สถาบันการศึกษาและวัตถุทางศาสนาของมหาวิทยาลัย
๘. จัดหลักสูตรอบรมพระนิสิตเพื่อขัดเกลาจิตใจ กาย และวาจาให้เหมาะสมกับเป็นเพศบรรพชิต และ พานิสิตศึกษาดูงานที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย
๙. ควรมีความเกี่ยวข้องกับบริหารเรื่องงบประมาณกองแผนงานรับผิดชอบ
๑๐. คุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลของวิทยาลัย
๑๑. แนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัยสู่การเป็นศูนย์กลางการศึกษาพระพุทธศาสนาฯ ชาติ
๑๒. ในการพัฒนางานวิจัยสถาบันในมหาวิทยาลัยควรสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และต้องอยู่บนพื้นฐานของปรัชญา ปณิธาน และวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยเป็นสำคัญ
๑๓. ควรวิจัยในเรื่องที่ครอบคลุมเฉพาะส่วนงาน /มหาวิทยาลัยและสามารถนำไปใช้ได้จริง
๑๔. ควรทำวิจัยเรื่อง การจัดการศึกษาพระพุทธศาสนากับการบูรณาการกับศาสตร์สมัยใหม่ เพื่อพัฒนาจิตใจและสังคม / เพื่อศึกษาพัฒนาการกระบวนการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับปรัชญาของมหาวิทยาลัย
๑๕. มหาวิทยาลัยควรมุ่งวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพบัณฑิตตามกรอบ TQF, นวัตกรรมและอัตลักษณ์
๑๖. ควรสนับสนุนให้ทุกส่วนงานทำวิจัยแบบ R2R
๑๗. แนวทางการส่งเสริมด้านการรักษาสถาบันและมีจิตอาสาของนิสิต มจร./แนวทางการส่งเสริมให้บุคลากรมีความเสียสละมีส่วนร่วมในกิจกรรมของ มจร.
๑๘. ไม่เห็นชอบทั้ง ๔ ชื่อเรื่อง ขอเสนอชื่อเรื่องงานวิจัยที่เมื่อได้ผลแล้วนำมาพัฒนา กิจกรรม/งานของสถาบัน เช่น
 - ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการปฏิบัติงานด้าน.....
 - เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายต่อหัว นิสิต ป.ตรี ของส่วนงานจัดการศึกษาทุกส่วน
 - ความจำเป็นของการฝึกอบรมด้าน.....
 - การพัฒนาสารสนเทศเพื่อการบริหารและตัดสินใจด้าน.....
 - การประเมินระดับทักษะ/สมรรถนะ บุคลากรด้านการวิเคราะห์
 - การประเมินระดับทักษะ/สมรรถนะ บุคลากรด้านภาษาต่างประเทศ

ภาคผนวก ข.

- หนังสือขอแจกแบบสอบถาม
- แบบสอบถามวิจัย เรื่องการส่งเสริมบริการวิชาการด้านพระพุทธศาสนา
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนิสิต
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

คำชี้แจง

๑.แบบสอบถามนี้สำหรับนิสิตคณะพุทธศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ คณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ต.ลำไทร อ.วังน้อย จ.พระนครศรีอยุธยา

๒. การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ มีจุดประสงค์เพื่อการวิจัย เรื่องศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๓. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น ๓ ส่วน

๓.๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

๓.๒ แบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จำนวน ๔ ด้าน ได้แก่ ๑) ด้านการฟัง ๒) ด้านการพูด ๓) ด้านการอ่าน ๔) ด้านการเขียน

๓.๓ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับศึกษาพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๔.ในการตอบแบบสอบถามขอความกรุณานิสิตตอบคำถามทุกข้อและคำตอบของนิสิตจะถูกเก็บเป็นความลับ จะไม่มีผลเสียต่อตัวนิสิตและคณะของท่านด้วยแต่ประการใด

๕. เมื่อท่านตอบแบบสอบถามเสร็จแล้ว กรุณาตรวจสอบอีกครั้งว่า ท่านได้ตอบครบทุกข้อแล้วหรือไม่ แบบสอบถามที่ท่านตอบครบทุกข้อเท่านั้น จะเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ และนำมาใช้วิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยหวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในความร่วมมือจากนิสิตทุกคน

พระมหาบัณฑิต ปณฺธิตเมธี

ผู้อำนวยการกองแผนงาน

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลง ☐ ตามความเป็นจริง

๑. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

๒. ระดับการศึกษา

☐ ปริญญาตรี

☐ ปริญญาโท

☐ ปริญญาเอก

๓. สถานะ

☐ บรรพชิต

☐ คฤหัสถ์

๔. คณะ

☐ คณะพุทธศาสตร์

☐ คณะครุศาสตร์

☐ คณะสังคมศาสตร์

☐ คณะมนุษยศาสตร์

ส่วนที่ ๒ แบบสอบถามการพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จำนวน ๔ ด้าน ได้แก่ ๑) ด้านการฟัง ๒) ด้านการพูด ๓) ด้านการอ่าน ๔) ด้านการเขียน

คำชี้แจง

๑. โปรดอ่านรายการในแต่ละข้อ และใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของนิสิตมากที่สุด

๒. ความหมายระดับคะแนน

๕ หมายถึง มากที่สุด

๔ หมายถึง มาก

๓ หมายถึง ปานกลาง

๒ หมายถึง น้อย

๑ หมายถึง น้อยที่สุด

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็น				
		๕	๔	๓	๒	๑
๑. ด้านการฟัง						
๑.	การสนทนาในชีวิตประจำวัน					
๒.	ข่าวจากโทรทัศน์ หรือ วิทยุ					
๓.	การฟังบรรยาย					
๔.	สำเนียงการออกเสียง					
๕.	ฝึกการฟังเพลงภาษาอังกฤษ					

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็น				
		๕	๔	๓	๒	๑
๒. ด้านการพูด						
๖.	การถามและการตอบคำถามในการทำงาน					
๗.	การสนทนาในชีวิตประจำวัน					
๘..	การนำเสนอ					
๙.	การอภิปรายทางการศึกษา					
๑๐.	การประชาสัมพันธ์					
๓. ด้านการอ่าน						
๑๑.	การอ่านเร็ว					
๑๒.	การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ					
๑๓.	การอ่านเชิงวิเคราะห์					
๑๔.	การเข้าใจความหมายของคำจากบริบท					
๑๕.	การใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ					
๔.ด้านการเขียน						
๑๖.	ทบทวนการใช้ไวยากรณ์					
๑๗.	การบันทึกย่อจากหนังสือ					
๑๘.	การเขียนเรียงความ					
๑๙.	การเขียน E-mail					
๒๐.	การบันทึกย่อจากการฟังบรรยาย					

ส่วนที่ ๓ ให้ศึกษาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับศึกษาการพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

.....

.....

.....

.....

.....

.....

กองแผนงานขอขอบคุณนิสิตที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

พระพรหมบัณฑิต,ศ.ดร.	อธิการบดี
พระราชวรเมธี,รศ.ดร.	รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร
พระราชปริยัติกวี,ศ.ดร.	รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
พระสุวรรณหเมธาภรณ์,ผศ.ดร.	รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา
พระราชวรมนู,ดร.	รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิต
พระโสภณวชิราภรณ์	รองอธิการบดีฝ่ายกิจการต่างประเทศ
พระเมธีธรรมอาจารย์	รองอธิการบดีฝ่ายประชาสัมพันธ์และเผยแผ่
รศ.ดร. สุรพล สุยะพรหม	รองอธิการบดีฝ่ายกิจการทั่วไป

คณะทำงาน

รศ.ดร.ธีรยุทธ พึ่งเที่ยร	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายนโยบายและแผนยุทธศาสตร์
นายธวัชชัย สมอเนื้อ	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายนโยบายและแผนงบประมาณ
พระมหาบัณฑิต ปณฺฑิตเมธี	ผู้อำนวยการกองแผนงาน
พระมหาเพ็ชร อธิปญฺโณ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน
พระเฉลิมพงษ์ จรณสมฺปนฺโน	นักจัดการงานทั่วไป
นายทักษิณ ประชามอญ	รองผู้อำนวยการกองแผนงาน
นางสาวชฎารัตน์ ไชยบุญตา	นักจัดการงานทั่วไป
นายเสนห์ แศวรัมย์ย์	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน
นายธนิศร์ มีเชื้อ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน
นางสาวกาญจนา นารี	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน

ทีมงานวิจัย

พระมหาคณิศรศาสตร์ คเวสโก	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน	ผู้วิจัย 1
นางสาวกิตติมาศ ศิริไชย	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน	ผู้วิจัย 2
นายบุญล้อม วิปุระ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน	ผู้วิจัย 3